

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2026/808

z dnia 30 marca 2026 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do środków wczesnej interwencji, warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz finansowania działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unijne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (zwanymi dalej „instytucjami”) zostały ustanowione w następstwie globalnego kryzysu finansowego w latach 2008–2009 i zgodnie z dokumentem „Kluczowe atrybuty skutecznych systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych” opublikowanym przez Radę Stabilności Finansowej po raz pierwszy w październiku 2011 r. Unijne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmują dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ⁽⁴⁾ oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 ⁽⁵⁾. Oba akty ustawodawcze mają zastosowanie do instytucji oraz do innych podmiotów objętych zakresem stosowania tej dyrektywy lub tego rozporządzenia (zwanymi dalej łącznie „podmiotami”). Unijne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają na celu uporządkowane postępowanie w przypadku upadłości podmiotów poprzez utrzymanie ich funkcji krytycznych oraz unikanie zagrożeń dla stabilności finansowej, a jednocześnie ochronę deponentów i środków publicznych. Ponadto unijne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają na celu wspieranie rozwoju rynku wewnętrznego w sektorze bankowym poprzez stworzenie zharmonizowanego systemu reagowania na kryzysy transgraniczne w skoordynowany sposób oraz poprzez zapobieganie zakłóceniom konkurencji i ryzyku nierównego traktowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 307 z 31.8.2023, s. 19.

⁽²⁾ Dz.U. C 349 z 29.9.2023, s. 161.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2024 r. (Dz.U. C, C/2025/3752, 17.9.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3752/oj>) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 5 marca 2026 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 26 marca 2026 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

- (2) Po upływie kilku lat od wdrożenia unijne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przynoszą zamierzonych rezultatów w odniesieniu do niektórych z tych celów. W szczególności, chociaż podmioty poczyniły znaczne postępy pod względem możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przeznaczyły na ten cel znaczne zasoby, w szczególności poprzez zwiększenie zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania oraz zasilenie mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, unijne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są rzadko wykorzystywane. W przypadkach upadłości niektórych mniejszych i średnich podmiotów zamiast tych ram stosuje się zwykle niezharmonizowane środki krajowe. Do ich sfinansowania nadal wykorzystywane są pieniądze podatników, a nie sieci bezpieczeństwa finansowane przez podmioty rynkowe, takie jak mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Taki stan rzeczy wydaje się wynikać z nieodpowiednich zachęt. Te nieodpowiednie zachęty wynikają z wzajemnych powiązań między unijnymi ramami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a przepisami krajowymi, przez co szeroka swoboda decyzyjna organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podczas przeprowadzania oceny interesu publicznego nie zawsze jest wykorzystywana w sposób odzwierciedlający zamierzony sposób stosowania unijnych ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Niewielki stopień korzystania z unijnych ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wynika jednocześnie z ryzyka, że deponenci podmiotów finansowanych z depozytów musieliby ponieść straty, aby zapewnić tym podmiotom dostęp do finansowania zewnętrznego w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności w przypadku braku innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji. Ponadto fakt, że przepisy dotyczące dostępu do finansowania poza restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją są mniej rygorystyczne niż w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zniechęca do stosowania unijnych ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na rzecz innych rozwiązań, które często wiążą się z wykorzystaniem pieniędzy podatników zamiast zasobów własnych podmiotów lub sieci bezpieczeństwa finansowanych przez podmioty rynkowe. Sytuacja ta prowadzi z kolei do ryzyka fragmentacji, ryzyka nieoptymalnych efektów zarządzania upadłościami podmiotów, w szczególności w przypadku mniejszych i średnich podmiotów, oraz kosztów alternatywnych wynikających z niewykorzystanych zasobów finansowych. Konieczne jest zatem zapewnienie bardziej skutecznego i spójnego stosowania unijnych ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zapewnienie, by można je było stosować zawsze, gdy leży to w interesie publicznym, w tym w przypadku niektórych mniejszych i średnich podmiotów, które są finansowane głównie z depozytów i które nie posiadają wystarczających innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji.
- (3) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 806/2014 państwa członkowskie, które ustanowiły bliską współpracę między Europejskim Bankiem Centralnym (EBC) a odpowiednimi właściwymi organami krajowymi, uznaje się za uczestniczące państwa członkowskie do celów tego rozporządzenia. Rozporządzenie to nie zawiera jednak żadnych szczegółowych informacji dotyczących procesu przygotowania do rozpoczęcia bliskiej współpracy w zakresie zadań związanych z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Należy zatem określić te szczegółowe informacje.
- (4) Intensywność i poziom szczegółowości prac związanych z planowaniem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezbędnych w odniesieniu do jednostek zależnych, które nie zostały uznane za podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, różni się w zależności od wielkości danych podmiotów, ich profilu ryzyka, ich roli w świadczeniu funkcji krytycznych, ich głównych linii biznesowych, ich znaczenia dla operacyjnej ciągłości grupy po restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz od strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej grupy, a także od znaczenia danej jednostki zależnej w państwie członkowskim, w którym ma ona siedzibę, w tym jej potencjalnego znaczenia systemowego i potencjalnego wpływu na dostępne środki finansowe systemu gwarancji depozytów (SGD) w razie likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji („Jednolita Rada”) powinna zatem mieć możliwość uwzględnienia tych czynników przy określaniu środków, jakie należy podjąć w odniesieniu do takich jednostek zależnych i w stosownych przypadkach przyjąć proporcjonalne podejście.
- (5) Podmiot, który jest likwidowany zgodnie z prawem krajowym, po ustaleniu, że jest on na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością oraz po stwierdzeniu przez Jednolitą Radę, że jego restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja nie jest uzasadniona interesem publicznym, docelowo zmierza w kierunku opuszczenia rynku. W takich przypadkach nie ma potrzeby sporządzania planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego podmiotu, niezależnie od tego, czy właściwy organ cofnął już zezwolenie udzielone temu podmiotowi. To samo dotyczy pozostałej części instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją po przeniesieniu aktywów, praw i zobowiązań w ramach strategii przeniesienia. Należy zatem sprecyzować, że w takich sytuacjach przyjęcie planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie jest wymagane.
- (6) Jednolita Rada może obecnie postanowić o zakazie wypłaty niektórych zysków, jeżeli podmiot, niezależnie od tego, czy jest on podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie spełnia wymogu połączonego bufora, gdy jest on brany pod uwagę jako uzupełnienie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL). W celu zapewnienia pewności prawa i zgodności z istniejącymi procedurami dotyczącymi wykonywania decyzji podjętych przez Jednolitą Radę konieczne jest jednak doprecyzowanie ról organów uczestniczących w procesie zakazywania wypłaty takich zysków. Należy zatem określić, że Jednolita Rada powinna polecić krajowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby zakazał wypłaty takich zysków, a organ ten powinien wykonać polecenie Jednolitej Rady. Ponadto w pewnych sytuacjach podmiot może być jednak zobowiązany do przestrzegania MREL na innej podstawie niż ta, na której ten podmiot jest zobowiązany do przestrzegania wymogu połączonego bufora. Sytuacja ta stwarza niepewność co do warunków wykonywania uprawnień Jednolitej Rady w zakresie zakazu wypłaty zysków oraz do celów obliczania maksymalnej kwoty

podlegającej wypłacie związanej z MREL. Należy zatem wprowadzić przepis, zgodnie z którym w takich przypadkach Jednolita Rada powinna polecić krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakazanie wypłaty niektórych zysków na podstawie oszacowanego wymogu połączonego bufora wynikającego z metody określonej w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 45c ust. 4 dyrektywy 2014/59/UE. Aby zapewnić przejrzystość i pewność prawa, Jednolita Rada powinna przekazać informację o oszacowanym wymogu połączonego bufora danemu podmiotowi, który następnie powinien podać tę informację do wiadomości publicznej.

- (7) W dyrektywie 2014/59/UE i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁽⁶⁾ określono uprawnienia wykonywane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z których części nie uwzględniono w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014. W ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może to prowadzić do niepewności co do tego kto może wykonywać te uprawnienia i na jakich warunkach. Konieczne jest zatem określenie, w jaki sposób krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny wykonywać niektóre uprawnienia określone wyłącznie w dyrektywie 2014/59/UE w odniesieniu do podmiotów i grup, za które bezpośrednio odpowiada Jednolita Rada. Jednolita Rada powinna zatem mieć możliwość, jeśli uzna to za konieczne, polecenia krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby wykonywały te uprawnienia. Jednolita Rada powinna w szczególności mieć możliwość, jeśli uzna to za konieczne, polecenia krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby zobowiązały dany podmiot do prowadzenia szczegółowego rejestru umów finansowych, których stroną jest ten podmiot, lub do wykonywania uprawnienia do zawieszenia niektórych zobowiązań zgodnie z art. 33a dyrektywy 2014/59/UE oraz do zapewnienia poufności informacji zgodnie z art. 84b tej dyrektywy. Biorąc jednak pod uwagę fakt, że zezwolenia na obniżenie kwot instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych udzielane na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które ma również zastosowanie do podmiotów oraz zobowiązań podlegających MREL, nie wymagają stosowania przepisów krajowych, Jednolita Rada powinna mieć możliwość udzielania tych zezwoleń bezpośrednio podmiotom, bez konieczności wydania polecenia krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby wykonały to uprawnienie.
- (8) Depozyty, które spełniają warunki, aby zostać zakwalifikowane jako zobowiązania kwalifikowalne, mogą być wykorzystywane w celu spełnienia MREL. Biorąc jednak pod uwagę szczególny charakter depozytów, a także rolę, jaką odgrywają one w gospodarce realnej i podtrzymywaniu zaufania do systemu bankowego, włączenie depozytów w zakres zobowiązań wykorzystywanych do spełnienia MREL powinno podlegać bardziej rygorystycznym wymogom, ponieważ zasoby kwalifikowalne do celów MREL powinny być możliwe do wykorzystania w całości do pokrycia strat i wniesienia wkładu na rzecz dokapitalizowania instytucji kredytowej w przypadku jej upadłości. Po pierwsze, jak ma to miejsce w przypadku obecnych przepisów, nie powinna istnieć możliwość, by do celów MREL wykorzystywać depozyty będące w posiadaniu osób fizycznych lub mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw. Po drugie, należy wyjaśnić, że depozyty, które dają właścicielowi prawo do wcześniejszej wypłaty, nie mogą kwalifikować się do celów MREL, także w przypadkach gdy postanowienia umowne przewidują, że wcześniejsza wypłata jest uzależniona od zapłacenia kary. Po trzecie, aby zapewnić przejrzystość i zminimalizować ryzyko nieprawidłowego lokowania takich depozytów, odpowiednie postanowienia umowne powinny wyraźnie odnosić się do zamiaru wykorzystania tych depozytów przez instytucję kredytową do celów spełnienia MREL, a także do faktu, że nie kwalifikują się one jako kwalifikujące się depozyty, a tym samym żadna ich część nie zostanie wypłacona przez SGD w przypadku niedostępności. Po czwarte, wykorzystanie depozytów do celów MREL nie powinno co do zasady być dozwolone, chyba że Jednolita Rada uprzednio zezwoliła na ich włączenie do zasobów kwalifikowalnych do celów MREL na podstawie oceny, że takie depozyty nie będą musiały być chronione przed pokrywaniem z nich strat w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i nie spowodują istotnej przeszkody w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jednolita Rada powinna mieć możliwość zezwalania na wykorzystywanie depozytów, aby spełnić MREL, ogólnie w odniesieniu do każdego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, bez przeprowadzania indywidualnej oceny poszczególnych depozytów; powinna też mieć możliwość ograniczenia włączania depozytów na potrzeby spełnienia MREL do określonych kwot. Depozyty strukturyzowane, choć są zobowiązaniami z wbudowanymi instrumentami pochodnymi, mogą również kwalifikować się jako zobowiązania kwalifikowalne instytucji kredytowej, jeżeli spełnione są wszystkie pozostałe warunki.
- (9) Aby uniknąć zjawiska nagłych spadków, konieczne jest stosowanie zasady praw nabytych w odniesieniu do istniejących depozytów kwalifikujących się jako zobowiązania kwalifikowalne. W odniesieniu do depozytów przyjętych przed dniem 12 maja 2028 r. należy odstąpić od stosowania nowych kryteriów kwalifikowalności. Należy zaprzestać stosowania zasady praw nabytych w dniu 11 maja 2029 r.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. U. L 176 z 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

- (10) Rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876⁽⁷⁾ i (UE) 2019/877⁽⁸⁾ oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879⁽⁹⁾ wdrożono w prawie Unii międzynarodowe „Istotne warunki dotyczące całkowitej zdolności do pokrycia strat”, opublikowane przez Radę Stabilności Finansowej w dniu 9 listopada 2015 r. („standard dotyczący całkowitej zdolności do pokrycia strat”) w odniesieniu do globalnych banków o znaczeniu systemowym, zwanych w prawie Unii globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym. Rozporządzeniem (UE) 2019/877 i dyrektywą (UE) 2019/879 zmieniono również MREL określony w dyrektywie 2014/59/UE i rozporządzeniu (UE) nr 806/2014. Należy dostosować przepisy dotyczące MREL określone w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014 do wdrożenia standardu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym w odniesieniu do niektórych zobowiązań, które mogłyby zostać wykorzystane do spełnienia części MREL, która powinna zostać pokryta przy użyciu funduszy własnych i innych zobowiązań podporządkowanych. W szczególności zobowiązania, które są traktowane równorzędnie z niektórymi wyłączonymi zobowiązaniami, powinny zostać włączone do funduszy własnych i podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli kwota tych wyłączonych zobowiązań w bilansie podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przekracza 5 % kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a z włączenia tego nie wynika ryzyko związane z zasadą nieporaszania sytuacji wierzycieli.
- (11) W odniesieniu do niektórych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji preferowana strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określona w planie restrukturyzacji i uporządkowanej lub w grupowym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji opiera się przede wszystkim na przeniesieniu działalności instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do prywatnego nabywcy lub do instytucji pomostowej. W takich przypadkach można zwrócić się do SGD o wniesienie wkładu na rzecz działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, potencjalnie w celu zapewnienia ochrony niektórych depozytów, które nie są objęte SGD. Aby zminimalizować pokusę nadużycia, należy zatem doprecyzować, że – w przypadku gdy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje zastosowanie instrumentu zbycia działalności lub instrumentu instytucji pomostowej oraz opuszczenie rynku przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, MREL dla tego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinien być ustalony na poziomie poniżej określonych progów. W przypadku gdy stosowanie przepisów dotyczących ustalenia poziomu MREL skutkuje kwotą wyższą niż te progi, pierwszeństwo powinna mieć ta wyższa kwota. Progi te nie powinny mieć zastosowania do MREL ustalonego dla podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku których preferowana strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji polega na zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji długu do celów ich dokapitalizowania w stopniu wystarczającym do przywrócenia ich zdolności do dalszego prowadzenia działalności, na którą uzyskały zezwolenie, nawet jeżeli preferowana strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu w połączeniu z innymi instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy czym te inne instrumenty są stosowane w sposób pomocniczy.
- (12) Rozporządzenie (UE) nr 806/2014 nie zawiera przepisów szczególnych dotyczących rozwiązań przejściowych ani pośrednich poziomów docelowych na potrzeby spełnienia MREL po 2024 r. Istnieją jednak sytuacje, w których podmioty nie powinny być natychmiast objęte obowiązkiem spełnienia MREL na wyższym poziomie określonym przez Jednolitą Radę, w tym przypadki, gdy zwiększenie MREL jest rezultatem istotnych zmian w podmiocie wynikających przykładowo z fuzji lub przejęć lub ze zmian w preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W szczególności, jeżeli preferowana strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zmienia się z likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego na stosowanie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podmiot może nie być w stanie natychmiast całkowicie spełnić MREL określonego przez Jednolitą Radę. Jednolita Rada powinna zatem być uprawniona do określenia odpowiednich okresów przejściowych w celu spełnienia MREL. Ponadto Jednolita Rada powinna być uprawniona do określania wiążących pośrednich poziomów docelowych dla takich podmiotów w celu zapewnienia, aby gromadziły one swoje zasoby kwalifikowalne do celów MREL w odpowiedni sposób. W celu ochrony uzasadnionych oczekiwań nowe przepisy nie powinny mieć wpływu na okresy przejściowe określone wcześniej przez Jednolitą Radę na podstawie przepisów mających zastosowanie w odpowiednim dniu.

(7) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/876/oj>).

(8) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/877 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 226, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/877/oj>).

(9) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniająca dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 296, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/879/oj>).

- (13) Zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013⁽¹⁰⁾ EBC jest uprawniony do wykonywania zadań nadzorczych w zakresie wczesnej interwencji. Konieczne jest ograniczenie ryzyka wynikającego z rozbieżnych transpozycji do prawa krajowego środków wczesnej interwencji określonych w dyrektywie 2014/59/UE oraz ułatwienie skutecznego i spójnego stosowania przez EBC jego uprawnień do podejmowania środków wczesnej interwencji. Te środki wczesnej interwencji wprowadzono w celu umożliwienia właściwym organom zaradzenia pogarszaniu się sytuacji finansowej i gospodarczej podmiotu oraz ograniczenia, w możliwym zakresie, ryzyka związanego z ewentualną restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz jej skutków. Jednak środki wczesnej interwencji są rzadko stosowane ze względu na brak pewności w odniesieniu do mechanizmów inicjujących stosowanie tych środków wczesnej interwencji oraz częściowe pokrywanie się tych środków ze środkami nadzorczymi. Przepisy dyrektywy 2014/59/UE dotyczące środków wczesnej interwencji powinny zatem zostać odzwierciedlone w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014, dzięki czemu zapewnione zostanie jednolite i mające bezpośrednie zastosowanie narzędzie prawne dla EBC, a warunki stosowania tych środków wczesnej interwencji powinny zostać uproszczone i doprecyzowane. Aby rozwiązać wątpliwości dotyczące warunków i terminów odwołania organu zarządzającego podmiotu i powołania tymczasowych administratorów, należy wyraźnie określić te środki jako środki wczesnej interwencji, a ich stosowanie powinno podlegać tym samym mechanizmom inicjującym. W określonych warunkach stopniowe wygaszanie działalności może być opłacalnym rozwiązaniem ułatwiającym podmiotowi o słabym modelu biznesowym opuszczenie rynku, a tym samym uniknięcie przedłużającego pogarszania się sytuacji, które prowadzi do upadłości podmiotu. EBC powinien być uprawniony – w ramach wczesnej interwencji – do zwrócenia się o przedłożenie planu, który zostałby wdrożony w przypadku dobrowolnego wygaszania działalności podmiotu, przy czym decyzja o wdrożeniu takiego planu należałaby do danego podmiotu. Stosując uprawnienia do wczesnej interwencji, EBC powinien być zobowiązany do wyboru odpowiednich środków w celu rozwiązania konkretnej sytuacji zgodnie z zasadą proporcjonalności. Aby umożliwić EBC uwzględnienie ryzyka utraty reputacji lub ryzyka związanego z praniem pieniędzy lub technologiami informacyjno-komunikacyjnymi, EBC powinien oceniać warunki stosowania środków wczesnej interwencji nie tylko na podstawie wskaźników ilościowych, takich jak wymogi kapitałowe lub wymogi dotyczące płynności, poziom dźwigni, kredyty zagrożone lub koncentracja ekspozycji, ale także na podstawie mechanizmów inicjujących o charakterze jakościowym. Proces decyzyjny dotyczący środków wczesnej interwencji powinien umożliwiać ich szybkie rozpatrzenie i, w stosownych przypadkach, stosowanie, aby uniknąć dalszego pogarszania się sytuacji podmiotu.
- (14) Konieczne jest zapewnienie, aby Jednolita Rada mogła przygotować się do ewentualnej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu. EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy powinny zatem odpowiednio wcześniej poinformować Jednolitą Radę o pogarszaniu się sytuacji podmiotu, a Jednolita Rada powinna posiadać uprawnienia niezbędne do wdrożenia środków przygotowawczych. Co istotne, aby umożliwić Jednolitej Radzie jak najszybszą reakcję na pogorszenie sytuacji podmiotu, uprzednie stosowanie środków wczesnej interwencji nie powinno być warunkiem poczynienia przez Jednolitą Radę przygotowań do oferowania na sprzedaż podmiotu lub zwrócenia się o informacje potrzebne do aktualizacji planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przygotowania wyceny. W przypadku oferowania na sprzedaż podmiotu będącego członkiem instytucjonalnego systemu ochrony (IPS) Jednolita Rada powinna uwzględnić środki, które IPS mógł podjąć przed restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, aby zapobiec istotnemu ryzyku, że podmiot znajdzie się na progu upadłości lub stanie się zagrożony upadłością. Aby zapewnić spójną, skoordynowaną, skuteczną i podjętą we właściwym czasie reakcję na pogorszenie sytuacji podmiotu oraz aby odpowiednio przygotować się do ewentualnej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, konieczne jest wzmocnienie współdziałania i koordynacji między EBC, właściwymi organami krajowymi i Jednolitą Radą. Gdy tylko podmiot spełni warunki stosowania środków wczesnej interwencji, EBC, właściwe organy krajowe i Jednolita Rada powinny zintensyfikować wymianę informacji, w tym informacji wstępnych, oraz wspólnie monitorować sytuację tego podmiotu.
- (15) Konieczne jest zapewnienie działań podejmowanych we właściwym czasie oraz wczesnej koordynacji między Jednolitą Radą i EBC lub odpowiednim właściwym organem krajowym w przypadku mniej istotnych grup transgranicznych w okresie gdy podmiot kontynuuje działalność, ale istnieje istotne ryzyko, że może dojść do upadłości. EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy powinny zatem jak najszybciej powiadomić Jednolitą Radę o takim ryzyku. Powiadomienie to powinno zawierać uzasadnienie oceny dokonanej przez EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy oraz niewyczerpujący przegląd alternatywnych środków sektora prywatnego, działań nadzorczych lub środków wczesnej interwencji, które są dostępne w celu zapobieżenia w rozsądnym terminie

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1024/oj>).

upadłości podmiotu. Takie wczesne powiadomienie nie ma wpływu na alternatywne środki sektora prywatnego, w tym środki podjęte przez IPS, które w rozsądnym terminie zapobiegłyby znalezieniu się podmiotu na progu upadłości lub jego zagrożeniu upadłością, ani nie stoi na przeszkodzie procedurom służącym ustaleniu, czy warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostały spełnione. Uprzednie powiadomienie Jednolitej Rady przez EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy o istotnym ryzyku, że podmiot jest na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością, lub upływ określonego terminu na wdrożenie środków mających wyeliminować takie istotne ryzyko nie powinny być warunkiem koniecznym do późniejszego stwierdzenia, że podmiot jest na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością, ani nie powinny koniecznie na to wskazywać. Ponadto jeżeli na późniejszym etapie podmiot zostanie uznany za będący na progu upadłości lub zagrożony upadłością i nie będą istniały żadne alternatywne rozwiązania zapobiegające w rozsądnym terminie takiej upadłości, Jednolita Rada musi zdecydować o tym, czy podjąć działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W takim przypadku podjęcie we właściwym czasie decyzji o zastosowaniu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotu może mieć zasadnicze znaczenie dla pomyślnego wdrożenia strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności dlatego, że wcześniejsza interwencja w tym podmiocie może przyczynić się do zapewnienia wystarczających poziomów zdolności do pokrycia strat i płynności w celu realizacji tej strategii. Należy zatem umożliwić Jednolitej Radzie ustalenie – w bliskiej współpracy z EBC lub odpowiednim właściwym organem krajowym – co stanowi rozsądny termin na wdrożenie alternatywnych środków w celu zapobieżenia upadłości podmiotu. Aby zapewnić uzyskanie efektów we właściwym czasie i umożliwić Jednolitej Radzie odpowiednie przygotowanie się do potencjalnej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu, Jednolita Rada i EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy powinny odbywać regularne spotkania, a Jednolita Rada powinna decydować o częstotliwości tych spotkań, biorąc pod uwagę okoliczności danej sprawy.

- (16) Aby uwzględnić istotne naruszenia wymogów ostrożnościowych, konieczne jest doprecyzowanie warunków umożliwiających stwierdzenie, że jednostki dominujące, w tym spółki holdingowe, są na progu upadłości lub zagrożone upadłością. Naruszenie tych wymogów przez jednostkę dominującą powinno być istotne, jeżeli rodzaj i zakres takiego naruszenia jest porównywalny z naruszeniem, które – gdyby zostało popełnione przez instytucję kredytową – uzasadniałoby cofnięcie zezwolenia przez właściwy organ zgodnie z art. 18 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽¹¹⁾.
- (17) Ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają być potencjalnie stosowane względem jakichkolwiek podmiotów, niezależnie od ich wielkości i modelu biznesowego, jeśli instrumenty dostępne w prawie krajowym nie są odpowiednie do zarządzania ich upadłością. Należy jednak doprecyzować niektóre cele tych ram, aby zwiększyć harmonizację i promować konwergencję. Cel restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji polegający na zapewnieniu ciągłości funkcji krytycznych ma chronić stabilność finansową i gospodarkę realną. Należy zatem zapewnić, aby nie zaprzestano świadczenia funkcji krytycznych. W szczególności należy doprecyzować, że – w zależności od konkretnych okoliczności – Jednolita Rada ma możliwość stwierdzenia, że niektóre funkcje podmiotu uznaje się za krytyczne, nawet jeśli zaprzestanie ich świadczenia miałyby wpływ na stabilność finansową lub usługi niezbędne dla gospodarki realnej wyłącznie na poziomie regionalnym. W odniesieniu do przyjmowania depozytów Jednolita Rada ma zwracać należytą uwagę na ryzyko utraty zaufania deponentów posiadających depozyty nieobjęte dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE⁽¹²⁾. Środki publiczne powinny być chronione przez ograniczenie do minimum korzystania z nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, w szczególności gdy jest ono udzielane z budżetu państwa członkowskiego. Ochronie mają również podlegać deponenci objęci dyrektywą 2014/49/UE, inwestorzy objęci dyrektywą 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹³⁾ oraz środki finansowe i aktywa należące do klientów.
- (18) Na etapie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy decydowaniu, czy dany podmiot powinien zostać objęty restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, Jednolita Rada powinna zasadniczo uznawać fakt, że podmiot podlega uproszczonym obowiązkom, jako wskazówkę, że jego restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w przypadku upadłości nie leżałaby w interesie publicznym. Z drugiej strony fakt, że podmiot nie podlega uproszczonym obowiązkom, może wskazywać, że jego restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w przypadku upadłości leżałaby w interesie publicznym.

⁽¹¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁽¹²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

⁽¹³⁾ Dyrektywa 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (Dz.U. L 84 z 26.3.1997, s. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1997/9/oj>).

- (19) Likwidacja podmiotu w ramach standardowego postępowania upadłościowego może w niektórych przypadkach zagrozić stabilności finansowej i przerwać świadczenie funkcji krytycznych. Może tak być na przykład w przypadku, gdy istnieje prawdopodobieństwo, że upadłość spowoduje utratę znacznej części depozytów lub znaczne trudności w ciągłości dostępu do depozytów oraz gdy Jednolita Rada uzna, że ta utrata depozytów lub trudności w dostępie do nich mogłyby mieć znaczący wpływ na świadczenie funkcji krytycznych, na stabilność finansową w wyniku efektu domina lub na gospodarkę realną. W takich przypadkach jest wysoce prawdopodobne, że w interesie publicznym leżałoby objęcie podmiotu restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zamiast jego likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Ocena, czy restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja podmiotu leży w interesie publicznym, powinna również odzwierciedlać, na ile to możliwe, różnicę między – z jednej strony – finansowaniem zapewnianym za pośrednictwem sieci bezpieczeństwa finansowanych przez podmioty rynkowe (mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub SGD) a z drugiej strony – finansowaniem zapewnianym przez państwa członkowskie z pieniędzy podatników. Takie finansowanie zapewniane przez państwa członkowskie wiąże się z wyższym ryzykiem pokusy nadużycia i stanowi mniejszą zachętę dla zachowania dyscypliny rynkowej. W związku z tym, oceniając cel polegający na ograniczeniu do minimum korzystania z nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, Jednolita Rada powinna preferować finansowanie za pośrednictwem jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zwanego dalej „funduszem”) lub SGD względem finansowania w takiej samej wysokości z budżetu państw członkowskich.
- (20) Przeprowadzając ocenę interesu publicznego, Jednolita Rada powinna ocenić, czy którykolwiek z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji byłby zagrożony, gdyby podmiot będący na progu upadłości został zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie należy uznawać za działanie konieczne w interesie publicznym, jeżeli żaden z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie byłby zagrożony, gdyby podmiot został zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Jeżeli Jednolita Rada oceni, że co najmniej jeden cel restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest zagrożony w przypadku likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego, wynik oceny interesu publicznego powinien być negatywny tylko w przypadku gdyby likwidacja podmiotu będącego na progu upadłości w ramach standardowego postępowania upadłościowego prowadziła do realizacji celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie tylko w takim samym zakresie jak restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja, ale również w sposób bardziej skuteczny.
- (21) W kontekście doświadczeń zdobytych podczas wdrażania rozporządzenia (UE) nr 806/2014 oraz dyrektywy 2014/49/UE i 2014/59/UE konieczne jest doprecyzowanie warunków, na jakich można w drodze wyjątku przyznać środki o charakterze ostrożnościowym kwalifikujące się jako nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe. Należy zapewnić, by środki ostrożnościowe były podejmowane odpowiednio wcześniej. Ponadto środki wsparcia udzielane w odniesieniu do aktywów o obniżonej jakości, w tym podmioty zarządzające aktywami lub systemy gwarancji aktywów, mogą okazać się skuteczne i efektywne w usuwaniu przyczyn ewentualnej trudnej sytuacji finansowej podmiotów oraz zapobieganiu ich upadłości, a tym samym mogą stanowić odpowiednie środki ostrożnościowe. Należy zatem określić, że środki ostrożnościowe mogą mieć formę środków dotyczących aktywów o obniżonej jakości.
- (22) Aby zachować dyscyplinę rynkową, chronić środki publiczne i uniknąć zakłóceń konkurencji, środki ostrożnościowe powinny być stosowane tylko na zasadzie wyjątku i tylko w sytuacjach poważnych zakłóceń na rynku oraz w celu zachowania stabilności finansowej, w szczególności w razie kryzysu systemowego. Ponadto środki ostrożnościowe nie powinny być stosowane w celu pokrycia strat, które zostały poniesione lub które prawdopodobnie zostaną poniesione. Najbardziej wiarygodnym instrumentem ilościowego określania strat, które zostały poniesione lub które prawdopodobnie zostaną poniesione, jest ocena jakości aktywów przeprowadzana przez EBC, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) (EUNB), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽¹⁴⁾, lub właściwe organy krajowe. EBC i właściwe organy powinny wykorzystać taką ocenę lub, w stosownych przypadkach, kontrole na miejscu do ilościowego określenia strat, które zostały poniesione lub które prawdopodobnie zostaną poniesione, jeżeli taka ocena lub kontrole mogą zostać przeprowadzone w rozsądnym terminie. Jeśli nie jest to możliwe, EBC i właściwe organy powinny określić ilościowo straty, które zostały poniesione lub które prawdopodobnie zostaną poniesione, w najbardziej wiarygodny sposób, jaki jest możliwy w danych okolicznościach, w stosownych przypadkach na podstawie bilansu podmiotu, pod warunkiem że bilans jest zgodny z mającymi zastosowanie regulami i standardami rachunkowości, którą to zgodność potwierdził niezależny audytor zewnętrzny. Uznanie, że podmiot jest wypłacalny do celów środków wsparcia w formie dokapitalizowania ostrożnościowego i gwarancji rządowych dotyczących nowo wyemitowanych zobowiązań, powinno być oparte na prospektywnej ocenie, której przedmiotem jest ustalenie, czy podmiot może spełnić wymogi w zakresie funduszy własnych określone w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 lub w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033⁽¹⁵⁾ oraz dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych określony w dyrektywie 2013/36/UE lub dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 806/2014 (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj>).

⁽¹⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniająca dyrektywy 2002/87/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE i 2014/65/UE (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 64, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj>).

- (23) Dokapitalizowanie ostrożnościowe ma na celu wsparcie rentownych podmiotów, w odniesieniu do których ustalono, że w najbliższej przyszłości mogą napotkać przejściowe trudności, oraz zapobieganie dalszemu pogarszaniu się ich sytuacji. Aby uniknąć sytuacji, w której dotacje publiczne są przyznawane przedsiębiorstwom, które przestały być rentowne, środki ostrożnościowe w postaci nabycia instrumentów funduszy własnych lub innych instrumentów kapitałowych lub za pośrednictwem środków dotyczących aktywów o obniżonej jakości nie powinny być przyznawane w kwocie, która przekracza kwotę niezbędną do pokrycia niedoborów kapitału zidentyfikowanych w niekorzystnym scenariuszu w ramach testu warunków skrajnych lub równoważnego działania. Aby zapewnić ostateczne wstrzymanie finansowania ze środków publicznych, te środki ostrożnościowe powinny być również ograniczone w czasie i obejmować jednoznaczny horyzont czasowy, w jakim ich przyznawanie zostanie zakończone („strategia odejścia od środka wsparcia”). Instrumenty wieczyste, w tym kapitał podstawowy Tier I, należy stosować tylko w wyjątkowych okolicznościach i powinny one podlegać określonym ograniczeniom ilościowym, ponieważ ze względu na swój charakter nie są dobrze przystosowane do spełnienia warunku, aby były one tymczasowe. EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy powinny zwrócić się o jednorazowy plan naprawczy do podmiotów, które nie przestrzegają warunków strategii odejścia od środka wsparcia. Aby zapewnić opuszczenie rynku przez podmioty, które okażą się nierentowne, odpowiedni organ powinien określić, czy podmiot jest na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością, w sytuacji gdy EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy nie są przekonane co do planu działań naprawczych lub co do tego, czy podmiot stosuje się do tego planu.
- (24) Środki ostrożnościowe należy ograniczyć do kwoty, której podmiot potrzebowałby do utrzymania wypłacalności w przypadku wystąpienia niekorzystnego scenariusza w ramach testu warunków skrajnych lub równoważnego działania. W przypadku środków ostrożnościowych w postaci środków dotyczących aktywów o obniżonej jakości podmiot otrzymujący takie środki powinien mieć możliwość wykorzystania przyznanej kwoty na pokrycie strat z tytułu przeniesionych aktywów lub w połączeniu z nabyciem instrumentów kapitałowych, pod warunkiem że nie zostanie przekroczona ogólna kwota stwierdzonego niedoboru. Należy również zapewnić, aby środki ostrożnościowe w postaci środków dotyczących aktywów o obniżonej jakości były zgodne z obowiązującymi zasadami pomocy państwa i najlepszymi praktykami, aby przywracały długoterminową rentowność podmiotu, aby pomoc państwa była ograniczona do niezbędnego minimum i aby uniknąć zakłóceń konkurencji. Z tych powodów zainteresowane organy powinny, w przypadku środków ostrożnościowych w postaci środków dotyczących aktywów o obniżonej jakości, uwzględnić szczegółowe wytyczne, w tym plan Komisji dotyczący możliwości tworzenia krajowych spółek zarządzania aktywami oraz komunikat Komisji z dnia 16 grudnia 2020 r. pt. „Rozwiązanie problemu kredytów zagrożonych zaistniałego w następstwie pandemii COVID-19”. Środki ostrożnościowe w postaci środków dotyczących aktywów o obniżonej jakości powinny zawsze podlegać nadrzędnemu warunkowi tymczasowości. Oczekuje się, że gwarancje publiczne udzielone na określony czas w odniesieniu do aktywów o obniżonej jakości danego podmiotu zapewnią lepszą zgodność z tym warunkiem niż przeniesienie takich aktywów do podmiotu korzystającego ze wsparcia publicznego.
- (25) Ważne jest, aby Jednolita Rada podjęła szybko i we właściwym czasie działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli takie działanie wiąże się z przyznaniem pomocy państwa lub pomocy z funduszu. Konieczne jest zatem umożliwienie Jednolitej Radzie przyjęcia danego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zanim Komisja dokona oceny, czy taka pomoc jest zgodna z rynkiem wewnętrznym. Aby jednak zapewnić prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego w takim scenariuszu, pomoc w ramach programów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmujących przyznanie pomocy państwa lub pomocy z funduszu powinna ostatecznie podlegać zatwierdzeniu przez Komisję. Aby umożliwić Komisji jak najwcześniejszą ocenę tego, czy pomoc z funduszu jest zgodna z rynkiem wewnętrznym, oraz aby zapewnić sprawny przepływ informacji, Jednolita Rada i Komisja powinny niezwłocznie wymieniać się wszelkimi niezbędnymi informacjami dotyczącymi możliwego wykorzystania pomocy z funduszu. Należy ustanowić przepisy szczegółowe dotyczące tego, kiedy i jakie informacje Jednolita Rada powinna przekazywać Komisji, w celu ich uwzględnienia w ocenie Komisji dotyczącej zgodności pomocy z funduszu z rynkiem wewnętrznym.
- (26) Procedura regulująca przystąpienie do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz procedura regulująca decyzję o zastosowaniu uprawnień do umorzenia i konwersji są podobne. Należy zatem ujednoclić odpowiednie zadania Jednolitej Rady oraz EBC albo właściwego organu krajowego, stosownie do przypadku, gdy z jednej strony dokonują one oceny, czy istnieją warunki do zastosowania uprawnień do umorzenia i konwersji, a z drugiej strony, gdy dokonują one oceny warunków przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (27) Możliwa jest sytuacja, w której działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ma być podjęte w stosunku do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który jest częścią grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a uprawnienia do umorzenia i konwersji mają być podjęte w stosunku do innego podmiotu z tej samej grupy. Współzależności między takimi podmiotami, w tym istnienie skonsolidowanych wymogów kapitałowych, które mają zostać przywrócone, oraz potrzeba uruchomienia mechanizmów absorpcji strat na wyższym szczeblu i dokapitalizowania na niższym szczeblu mogą utrudniać dokonanie oceny potrzeb – oddzielnie w odniesieniu do każdego podmiotu – w zakresie pokrycia strat i dokapitalizowania, a tym samym określenie niezbędnych kwot, które mają zostać umorzone lub poddane konwersji w odniesieniu do poszczególnych podmiotów. Należy zatem określić procedurę, w ramach której Jednolita Rada powinna w takich sytuacjach uwzględniać takie współzależności przy wykonywaniu uprawnienia do umorzenia i konwersji instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych. W tym celu, w przypadku gdy jeden podmiot spełnia warunki dotyczące wykonywania uprawnień do umorzenia i konwersji, a inny podmiot w ramach tej samej grupy spełnia jednocześnie warunki przystąpienia do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada powinna przyjąć jeden program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmujący oba te podmioty.
- (28) Aby zwiększyć pewność prawa oraz z uwagi na potencjalne znaczenie zobowiązań, które mogą powstać w wyniku niepewnych przyszłych zdarzeń, w tym w wyniku sporów sądowych toczących się w czasie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, konieczne jest określenie podejścia do tych zobowiązań do celów stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu. Jednolita Rada powinna dokonać rozróżnienia między zobowiązaniami, których podstawą są aktualne obowiązki wynikające ze zdarzeń przeszłych, które to zobowiązania doprowadzą do straty i których wysokość lub moment powstania są niepewne, a zobowiązaniami, które mogą powstać w przyszłości, ale nie doprowadzą do straty, lub które mogą powstać w przyszłości tylko wtedy, gdy będzie miało miejsce niepewne przyszłe zdarzenie.
- (29) Należy również określić, że zobowiązania, których wysokość lub moment powstania są niepewne, w przypadku gdy ich podstawą są aktualne obowiązki wynikające ze zdarzeń przeszłych i które doprowadzą do straty – mają być traktowane w taki sam sposób jak inne zobowiązania. W odniesieniu do takich zobowiązań powinna zachodzić możliwość umorzenia lub konwersji, chyba że spełniają one jedno ze szczególnych kryteriów wyłączenia z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu. Biorąc pod uwagę potencjalne znaczenie tych zobowiązań dla restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w celu zapewnienia pewności w stosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji długu, należy określić, że zobowiązania te są częścią zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji oraz że w związku z tym mogłyby być do nich stosowany instrument umorzenia lub konwersji długu. Aby zapewnić skuteczne stosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu w odniesieniu do zobowiązań, których wysokość lub moment powstania są niepewne, Jednolita Rada powinna być uprawniona do obniżenia, w tym obniżenia do zera, kwoty głównej należnej z tytułu takich zobowiązań oraz do konwersji takich zobowiązań na akcje lub inne instrumenty właścicielskie. Obniżenie lub konwersja mogą jednak stać się skuteczne dopiero wtedy, gdy zobowiązanie, którego wysokość lub moment powstania nie są pewne, zostanie ostatecznie skonkretyzowane pod względem wysokości i momentu powstania.
- (30) Należy zapewnić, aby zobowiązanie, które mogłoby powstać w przyszłości w wyniku niepewnego zdarzenia, lub zobowiązanie, którego wysokość lub moment powstania są niepewne, i które opiera się na obecnym obowiązku, nie wpływało negatywnie w momencie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na skuteczność strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a w szczególności instrumentu umorzenia lub konwersji długu. Aby osiągnąć ten cel, rzeczoznawca powinien, w ramach wyceny do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ocenić takie zobowiązania zgodnie ze swoimi najlepszymi możliwościami oraz ilościowo określić ich potencjalną wartość. Aby zapewnić, by po zakończeniu procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiot mógł przez odpowiedni czas utrzymać wystarczające zaufanie rynku, rzeczoznawca powinien uwzględnić tę potencjalną wartość przy ustalaniu kwoty, o którą zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji muszą zostać umorzone lub poddane konwersji w celu przywrócenia współczynników kapitałowych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. W szczególności Jednolita Rada powinna stosować swoje uprawnienia do konwersji w odniesieniu do zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji w zakresie koniecznym do zapewnienia, aby dokapitalizowanie instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją było wystarczające do pokrycia potencjalnych strat, które mogą być spowodowane zobowiązaniem mogącym powstać w przyszłości w wyniku niepewnego zdarzenia lub zobowiązaniem, które opiera się na obecnym obowiązku, ale którego wysokość lub moment powstania są niepewne. Szacując kwotę, która ma podlegać umorzeniu lub konwersji, Jednolita Rada powinna starannie rozważyć wpływ potencjalnej straty na instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na podstawie szeregu czynników, w tym prawdopodobieństwa urzeczywistnienia się zdarzenia, horyzontu czasowego jego urzeczywistnienia oraz kwoty zobowiązania.
- (31) W określonych okolicznościach, po zapewnieniu wkładu z funduszu w wysokości maksymalnie 5 % całkowitych zobowiązań podmiotu, w tym funduszy własnych, Jednolita Rada może wykorzystać dodatkowe źródła finansowania w celu dalszego prowadzenia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Należy dobitniej doprecyzować, w jakich okolicznościach można zapewnić dalsze wsparcie z funduszu, jeżeli wszystkie zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji niebędące kwalifikującymi się depozytami, o stopniu uprzywilejowania niższym niż depozyty niegwarantowane osób fizycznych oraz mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw, i które nie są uznaniowo wyłączone z umorzenia lub konwersji długu, zostały w całości poddane umorzeniu lub konwersji.

- (32) Powodzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zależy od udzielonego Jednolitej Radzie we właściwym czasie dostępu do istotnych informacji pochodzących od podmiotów, za które odpowiada Jednolita Rada, oraz od instytucji i organów publicznych. W tym kontekście Jednolita Rada powinna, oprócz informacji udostępnianych EBC w ramach sprawowania przez niego funkcji nadzorczej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013, mieć dostęp do informacji statystycznych zebranych przez EBC w ramach pełnienia funkcji banku centralnego. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2533/98⁽¹⁷⁾ Jednolita Rada powinna zapewnić fizyczną i logiczną ochronę poufnych informacji statystycznych i powinna wystąpić do EBC o zezwolenie na ich dalsze przekazywanie, które może być konieczne do realizacji zadań Jednolitej Rady. Ponieważ przekazanie informacji dotyczących zagregowanej liczby klientów, dla których podmiot jest jedynym lub głównym partnerem bankowym, które to informacje są przechowywane w scentralizowanych automatycznych mechanizmach ustanowionych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849⁽¹⁸⁾, może być niezbędne i proporcjonalne, aby przeprowadzić ocenę interesu publicznego, Jednolita Rada powinna mieć możliwość otrzymywania tych informacji w indywidualnych przypadkach. Należy również określić dokładny moment uzyskania pośredniego dostępu do informacji przez Jednolitą Radę. Ponadto, w przypadku gdy informacje potrzebne Jednolitej Radzie do wykonywania jej zadań są dostępne dla instytucji lub organu publicznego, które są zobowiązane do współpracy z nią, taka instytucja lub taki organ powinny przekazać te informacje Jednolitej Radzie na jej wniosek. Jeżeli jednak w tym czasie informacje nie są dostępne, niezależnie od przyczyny, Jednolita Rada powinna mieć możliwość uzyskania tych informacji od osoby fizycznej lub prawnej, która otrzymała je za pośrednictwem krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub bezpośrednio, po powiadomieniu o tym tych krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jednolita Rada powinna mieć również możliwość określenia procedury, w ramach której powinna otrzymywać informacje od podmiotów, oraz formy, w jakiej powinna je otrzymywać, w celu zapewnienia, aby takie informacje były informacjami jak najlepiej dostosowanymi do jej potrzeb, w tym w odniesieniu do wirtualnych pokoiów danych. Aby zapewnić jak najszerszy zakres współpracy ze wszystkimi instytucjami i organami publicznymi, które mogą posiadać dane istotne dla Jednolitej Rady i niezbędne do wykonywania powierzonych jej zadań, oraz aby uniknąć powielania wniosków, instytucje i organy, z którymi Jednolita Rada powinna mieć możliwość współpracy, weryfikacji dostępności informacji i wymiany informacji, powinny ponadto obejmować członków Europejskiego Systemu Banków Centralnych, odpowiednie SGD, Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego, Europejskie Urzędy Nadzoru i Europejski Mechanizm Stabilności. Co więcej, aby zapewnić w razie potrzeby uruchomienie we właściwym czasie umów finansowych zawartych na rzecz funduszu, Jednolita Rada powinna informować Komisję i EBC, gdy tylko uzna, że konieczne może być uruchomienie takich umów finansowych, oraz przekazać Komisji i EBC wszelkie informacje niezbędne do wykonywania przez nie zadań dotyczących takich umów finansowych.
- (33) Art. 86 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE stanowi, że standardowe postępowanie upadłościowe w odniesieniu do podmiotów objętych zakresem stosowania tej dyrektywy nie może zostać wszczęte, poza przypadkiem wszczęcia takiego postępowania z inicjatywy organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a nakaz, na mocy którego podmiot zostaje objęty standardowym postępowaniem upadłościowym nie może zostać wydany, o ile organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wyda na to zgody. W rozporządzeniu (UE) nr 806/2014 brakuje odpowiadającego przepisu. Zgodnie z podziałem zadań określonym w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014 krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny konsultować się z Jednolitą Radą przed podjęciem działań zgodnie z art. 86 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do podmiotów, za które bezpośrednio odpowiada Jednolita Rada.
- (34) Kryteria wyboru na stanowisko wiceprzewodniczącego Jednolitej Rady są takie same jak w przypadku wyboru przewodniczącego oraz innych członków Jednolitej Rady zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy. W związku z tym właściwe jest zapewnienie wiceprzewodniczącemu Jednolitej Rady takich samych praw głosu, jakie przysługują przewodniczącemu i członkom Jednolitej Rady zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy.
- (35) Aby umożliwić Jednolitej Radzie na sesji plenarnej dokonanie wstępnej oceny wstępnego projektu budżetu, zanim przewodniczący przedstawi jego ostateczny projekt, należy przedłużyć okres, w którym przewodniczący ma przedstawić wstępny wniosek dotyczący rocznego budżetu Jednolitej Rady.
- (36) Aby bardziej zacieśnić współpracę w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji między Jednolitą Radą a krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada na sesji wykonawczej powinna konsultować się z Jednolitą Radą na sesji plenarnej w sprawie wytycznych, ogólnych zaleceń i wszelkich innych instrumentów o zasięgu ogólnym w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które określają, w jaki sposób Jednolita Rada zamierza wdrożyć rozporządzenie (UE) nr 806/2014.

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny (Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 8, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1998/2533/oj>).

⁽¹⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

- (37) Procedurę prowadzenia konsultacji dotyczących wytycznych, ogólnych zaleceń i wszelkich innych instrumentów o zasięgu ogólnym w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy rozumieć z uwzględnieniem istniejących procedur prowadzenia konsultacji zgodnie z ramami, o których mowa w art. 31 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014. W przypadku gdy ramy te przewidują już szczególne ustalenia dotyczące wytycznych i ogólnych zaleceń, te istniejące procedury powinny mieć zastosowanie, w odpowiednich przypadkach, jako uzupełnienie nowej procedury konsultacji.
- (38) Po upływie początkowego okresu gromadzenia środków w ramach funduszu, przewidzianego w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014, dostępne środki finansowe funduszu mogą ulegać nieznacznym obniżeniom poniżej poziomu docelowego, w szczególności w wyniku zwiększenia depozytów gwarantowanych. Kwota składek *ex ante*, których wniesienie może być wymagane w takich okolicznościach, będzie zatem prawdopodobnie niewielka. Możliwe jest zatem, że w niektórych latach kwota takich składek *ex ante* nie będzie współmierna do kosztów ich poboru. Jednolita Rada powinna zatem mieć możliwość odroczenia poboru składek *ex ante* na okres nieprzekraczający trzech lat, do czasu, gdy kwota, która ma zostać pobrana, osiągnie wysokość proporcjonalną do kosztów związanych z procesem poboru, pod warunkiem że takie odroczenie nie będzie miało istotnego wpływu na zdolność Jednolitej Rady do korzystania z funduszu.
- (39) Nieodwołalne zobowiązania płatnicze stanowią jeden z elementów dostępnych środków finansowych w ramach funduszu. Należy zatem określić okoliczności, w których można wezwać do zapłaty tych zobowiązań. W przypadku gdy podmiot przestaje podlegać obowiązkowi wpłacania składek do funduszu w następstwie decyzji o zrzeczeniu się zezwolenia, należy anulować nieodwołalne zobowiązanie płatnicze. W celu zapewnienia, aby anulowanie nieodwołalnego zobowiązania płatniczego nie doprowadziło do sytuacji, w której dostępne środki finansowe będące w dyspozycji funduszu spadną poniżej poziomu, który Jednolita Rada uznaje za odpowiedni, Jednolita Rada powinna być uprawniona do określenia składki, do której wniesienia powinien zostać zobowiązany dany podmiot. W swojej decyzji Jednolita Rada powinna należycie uwzględnić potrzebę utrzymania równych warunków działania dla wszystkich uczestniczących podmiotów, w tym podmiotu, który przestał być objęty zakresem stosowania art. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014. Jednolita Rada ma przedstawić szczegółowe uzasadnienie swojej decyzji i ujawnić tę decyzję, wraz z uzasadnieniem, w swoim sprawozdaniu rocznym. Ponadto, aby zapewnić większą przejrzystość i pewność w odniesieniu do udziału nieodwołalnych zobowiązań płatniczych w łącznej kwocie składek *ex ante*, które mają zostać zebrane, Jednolita Rada powinna określić taki udział w ujęciu rocznym z zastrzeżeniem mających zastosowanie limitów. EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy powinny dążyć do zapewnienia złagodzenia wszelkich procyklicznych skutków nieodwołalnych zobowiązań płatniczych w zależności od zastosowanego do nich podejścia księgowego.
- (40) Maksymalna roczna kwota nadzwyczajnych składek *ex post* do funduszu, których wniesienia można wymagać, jest obecnie ograniczona do trzykrotnej wysokości kwoty składek *ex ante*. Po upływie początkowego okresu gromadzenia środków, przewidzianego w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014, wysokość takich składek *ex ante* będzie zależeć – w okolicznościach innych niż korzystanie z funduszu – wyłącznie od zmian poziomu depozytów gwarantowanych, a zatem składki te prawdopodobnie zmaleją. Ustalanie maksymalnej kwoty nadzwyczajnych składek *ex post* na podstawie kwoty składek *ex ante* mogłoby zatem skutkować drastycznym ograniczeniem możliwości pobierania przez fundusz składek *ex post*, co zmniejszyłoby jego zdolność do działania. Aby uniknąć takiego rezultatu, należy przewidzieć inny limit, a maksymalna kwota nadzwyczajnych składek *ex post*, których wniesienia można wymagać, powinna zostać ustalona na poziomie trzykrotnej wysokości jednej ósmej poziomu docelowego ustalonego dla funduszu.
- (41) Należy również utrzymać odpowiedni związek między wynagrodzeniem a wynikami w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności gdy istnieje prawdopodobieństwo przeniesienia strat na fundusz. W takich przypadkach należy anulować wszelkie zmienne składniki wynagrodzenia członków organu zarządzającego i kadry kierowniczej wyższego szczebla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, które nie zostały wypłacone lub nie przysługują. O ile członek organu zarządzającego lub kadry kierowniczej wyższego szczebla nie udowodni, że nie uczestniczył w działaniach, które doprowadziły lub przyczyniły się do upadłości instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, ani że nie był za takie działania odpowiedzialny, zmienne składniki wynagrodzenia, które przysługiwały lub zostały wypłacone w ciągu 24 miesięcy poprzedzających decyzję o podjęciu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, należy zwrócić lub spłacić.

- (42) Fundusz może być wykorzystywany w celu wspierania stosowania instrumentu zbycia działalności lub instrumentu instytucji pomostowej, w ramach których zbiór aktywów, praw i zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest przenoszony na odbiorcę. W takim przypadku po stronie Jednolitej Rady może powstać roszczenie wobec pozostałej części podmiotu w przypadku jego późniejszej likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Może to mieć miejsce, gdy fundusz jest wykorzystywany w związku ze stratami, jakie w przeciwnym razie ponieśliby wierzyciele, w tym w formie gwarancji aktywów i zobowiązań lub pokrycia różnicy między przeniesionymi aktywami i zobowiązaniami. Aby zapewnić skuteczne pokrycie strat instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przez akcjonariuszy i wierzycieli pozostawionych w pozostałej części podmiotu oraz aby zwiększyć możliwość dokonywania spłat na rzecz Jednolitej Rady w przypadku upadłości, roszczenia Jednolitej Rady wobec pozostałej części instytucji lub podmiotu oraz roszczenia wynikające z uzasadnionych wydatków prawidłowo poniesionych przez Jednolitą Radę powinny mieć taki sam stopień uprzywilejowania w przypadku upadłości jak roszczenia krajowych mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w każdym uczestniczącym państwie członkowskim, przy czym stopień ten powinien być wyższy niż stopień uprzywilejowania depozytów i SGD. Ponieważ rekompensaty wypłacane akcjonariuszom i wierzycielom z funduszu z powodu naruszenia zasady nie pogarszania sytuacji wierzycieli mają na celu zrekompensowanie im skutków działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, rekompensata ta nie powinna stanowić podstawy roszczeń ze strony Jednolitej Rady.
- (43) Aby zapewnić wystarczającą elastyczność i ułatwić SGD interwencję w celu wsparcia stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy prowadzą one do opuszczenia rynku przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, należy doprecyzować niektóre aspekty wykorzystywania SGD w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W szczególności konieczne jest doprecyzowanie, że środki SGD mogą być, w niektórych przypadkach i na jasnych warunkach, wykorzystywane do wspierania transakcji przeniesienia obejmujących depozyty, w tym kwalifikujące się depozyty powyżej poziomu gwarancji zapewnianego przez dany SGD, a także niekwalifikujące się depozyty objęte ogólnym uprzywilejowaniem deponentów. Wkład wnoszony przez SGD powinien być przeznaczony na pokrycie niedoboru wartości aktywów przeniesionych do nabywcy lub do instytucji pomostowej w porównaniu z wartością przeniesionych depozytów. W przypadku gdy wymagane jest wniesienie wkładu przez nabywcę w ramach transakcji w celu zapewnienia neutralności w zakresie skutków kapitałowych i zachowania zgodności z wymogami kapitałowymi nabywcy, SGD powinny również wносить wkład w tym celu. Wsparcie zapewniane przez SGD w odniesieniu do działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno być udzielane w formie pieniężnej lub w innych formach, takich jak gwarancje lub umowy o podziale strat, które to formy mogą zminimalizować wpływ wsparcia na dostępne środki finansowe danego SGD, jednocześnie umożliwiając mu wnoszenie wkładu w ramach realizacji jego celów.
- (44) Wkład wnoszony przez SGD w restrukturyzację i uporządkowaną likwidację powinien podlegać określonym ograniczeniom. Po pierwsze, łączna kwota wkładu wnoszonego przez SGD w jakimkolwiek przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinna przekraczać kwoty depozytów gwarantowanych w danej instytucji kredytowej. Po drugie, należy zapewnić, aby wszelkie interwencje ze strony SGD w działaniu w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które opiera się głównie na instrumencie umorzenia lub konwersji długu do celów dokapitalizowania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz kontynuacji jej działalności, nie przekraczały straty, jaką ten SGD poniósłby w postępowaniu upadłościowym, gdyby dokonał wypłaty na rzecz właścicieli depozytów gwarantowanych i wstąpił w ich roszczenia dotyczące aktywów instytucji. Po trzecie, w przypadku gdy SGD jest wykorzystywany do wsparcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji polegającego głównie na przeniesieniu działalności do nabywcy lub do instytucji pomostowej, kwota wkładu wnoszonego przez ten SGD nie powinna przekraczać 62,5 % jego poziomu docelowego, chyba że wyznaczony organ na mocy dyrektywy 2014/49/UE postanowi odstąpić od stosowania tego limitu, aby uniknąć negatywnych skutków dla stabilności finansowej lub zachować dostęp deponentów do ich depozytów. Po czwarte, kwota wkładu wnoszonego przez SGD nie powinna przekraczać różnicy między przeniesionymi aktywami a przeniesionymi depozytami i zobowiązaniami o takim samym lub wyższym stopniu uprzywilejowania w postępowaniu upadłościowym niż te depozyty. Pozwoliłoby to zapewnić, by wkład wnoszony przez SGD był wykorzystywany wyłącznie do celów zapobieżenia obciążeniu stratami deponentów, w stosownych przypadkach, a nie do ochrony wierzycieli, których roszczenia w postępowaniu upadłościowym mają niższy stopień uprzywilejowania niż depozyty. W stosownych przypadkach wkład może jednak również obejmować kwotę niezbędną do zapewnienia podmiotowi będącemu odbiorcą neutralności w zakresie skutków kapitałowych.
- (45) Należy doprecyzować, że SGD powinien mieć możliwość wniesienia wkładu w przeniesienie zobowiązań innych niż depozyty gwarantowane w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tylko wtedy, gdy Jednolita Rada stwierdzi, w indywidualnych przypadkach, że depozyty objęte ogólnym uprzywilejowaniem deponentów inne niż depozyty gwarantowane nie mogą podlegać umorzeniu lub konwersji, ani pozostać w pozostałej części instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, która zostanie zlikwidowana, oraz gdy warunki wykorzystania funduszu nie są spełnione poprzez wkłady wniesione przez akcjonariuszy i wierzycieli. W szczególności Jednolita Rada powinna mieć możliwość nieprzypisywania strat do tych depozytów, gdy takie wyłączenie jest absolutnie niezbędne i jest proporcjonalne do tego, aby zachować ciągłość funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych lub gdy jest to konieczne do tego, aby uniknąć rozległego efektu domina i niestabilności finansowej, które mogłyby spowodować poważne zakłócenie gospodarki Unii lub państwa członkowskiego. Te same przesłanki powinny mieć zastosowanie do włączenia do przeniesienia do nabywcy lub do instytucji pomostowej innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji o stopniu uprzywilejowania niższym niż stopień uprzywilejowania depozytów gwarantowanych. W takim przypadku przeniesienie tych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji powinno następować bez wnoszenia wkładu przez SGD. Jeżeli na potrzeby przeniesienia tych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji wymagane jest zewnętrzne wsparcie finansowe, należy go udzielić z funduszu.

- (46) Z uwagi na możliwość wykorzystania SGD w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, należy doprecyzować warunki, na jakich wkład wnoszony przez SGD można zaliczyć na poczet spełnienia wymogów dotyczących dostępu do funduszu. Możliwość ta powinna być dostępna wyłącznie dla instytucji kredytowych, których całkowita wartość aktywów wynosi 80 mld EUR lub jest niższa od tej kwoty, oraz w kontekście działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji opierającego się głównie na stosowaniu instrumentu zbycia działalności lub instrumentu instytucji pomostowej. W celu zapewnienia, aby dalsze finansowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pochodziło przede wszystkim z zasobów wewnętrznych instytucji kredytowej, oraz aby zminimalizować zakłócenia konkurencji, wykorzystanie wkładu wnoszonego przez SGD w celu zapewnienia dostępu do funduszu powinno być możliwe tylko w przypadku instytucji kredytowych, w odniesieniu do których – w ciągu 24 miesięcy poprzedzających podjęcie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przewiduje ich likwidacji w sposób uporządkowany w przypadku upadłości, przy założeniu, że MREL określony przez Jednolitą Radę dla tych instytucji kredytowych został ustalony na poziomie obejmującym zarówno kwotę na pokrycie strat, jak i kwotę dokapitalizowania. MREL określony przez Jednolitą Radę powinien być zgodny z minimalnymi poziomami MREL dla podmiotów, w przypadku których preferowane strategie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidują przede wszystkim korzystanie z instrumentów przeniesienia w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nawet jeżeli w odpowiednim planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupowym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano inne działania i w związku z tym MREL tych instytucji kredytowych nie podlegał tym minimalnym poziomom. Co więcej, przed skorzystaniem z wkładów wnoszonych przez SGD należy – w celu pokrycia strat i dokapitalizowania – w jak największym stopniu wykorzystać wkłady z funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Ponadto instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją nie mogła naruszyć swojego MREL, w tym wiążących celów pośrednich, w określonym okresie poprzedzającym działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, bez uszczerbku dla krótkoterminowych technicznych naruszeń MREL.
- (47) Jeżeli wkład wniesiony przez akcjonariuszy i wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją poprzez obniżenie, umorzenie lub konwersję ich zobowiązań lub poprzez straty, jakie oczekuje się, że poniosą oni w ramach likwidacji pozostałej części podmiotu, dodany do wkładu wniesionego przez SGD, wynosi co najmniej 8 % całkowitych zobowiązań tej instytucji, w tym funduszy własnych, Jednolita Rada powinna mieć możliwość wykorzystania funduszu do zapewnienia dalszego finansowania, gdy jest to konieczne do zapewnienia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W takich przypadkach wkład wnoszony przez SGD powinien być ograniczony do kwoty niezbędnej do tego, aby umożliwić dostęp do funduszu. Dodatkowo, w przypadku instytucji kredytowej, której całkowita wartość aktywów na zasadzie indywidualnej wynosi między 30 mld EUR a 80 mld EUR, wkład wnoszony przez SGD nie powinien przekraczać 2,5 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, tej instytucji kredytowej na zasadzie indywidualnej.
- (48) W nadzwyczajnych okolicznościach może się zdarzyć, że wkład wnoszony przez SGD w wysokości 5 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, nie jest wystarczający do pokrycia potrzeb finansowych danego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W takich przypadkach i jeżeli wkład ten był możliwy dzięki interwencji SGD, ten SGD powinien – na określonych warunkach – wnieść dodatkowy wkład równy kwocie strat, jakie poniosłyby depozyty gwarantowane, gdyby nie były chronione. Koszt tego dodatkowego wkładu nie powinien przekraczać strat, które SGD poniósłby w hipotetycznym scenariuszu likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego i wypłaty depozytów gwarantowanych. Co więcej, suma początkowego i dodatkowego wkładu wnoszonego przez SGD nie powinna przekraczać kwoty depozytów gwarantowanych w danej instytucji kredytowej. Uwzględniając dodatkowy wkład wnoszony przez SGD, Jednolita Rada powinna mieć możliwość ubiegania o dalsze finansowanie z alternatywnych źródeł finansowania, jeżeli spełnione są warunki takiego finansowania.
- (49) W świetle uwspólnionego charakteru funduszu należy ustanowić procedurę szczególną, którą należy stosować, gdy zakumulowane środki netto wykorzystane w jego ramach, z których można było skorzystać dzięki wcześniejszemu wkładowi wniesionemu przez SGD, osiągną określone progi. Taka procedura nie powinna prowadzić do niemożności wykorzystania środków funduszu w późniejszym działaniu w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku gdy środki netto wykorzystane w ramach funduszu w ciągu trzech lat osiągną próg odpowiadający 10 % jego poziomu docelowego, na sesji plenarnej muszą zostać zapewnione wytyczne dotyczące przyszłego wykorzystania funduszu ułatwionego dzięki wkładowi wnoszonemu przez SGD, do czasu całkowitego uzupełnienia środków. Jeżeli środki netto wykorzystane w ramach funduszu w ciągu trzech lat osiągną próg odpowiadający 20 % jego poziomu docelowego, Jednolita Rada musi poinformować o tym Radę i Komisję. Na tym etapie Komisja powinna dokonać przeglądu przepisów dotyczących wkładów wnoszonych przez SGD w restrukturyzację i uporządkowaną likwidację umożliwiającą następnie wykorzystanie funduszu, a także ocenić, czy mające zastosowanie ustalenia dotyczące pobierania wkładów na uzupełnienie funduszu w takich przypadkach są odpowiednie. Dodatkowo termin ponownego osiągnięcia poziomu docelowego należy przedłużyć do 10 lat.
- (50) W przypadku gdy środki z SGD są wykorzystywane przy stosowaniu instrumentu zbycia działalności lub instrumentu instytucji pomostowej, oddzielnie lub razem z wkładami z funduszu, pozostała część podmiotu pozostawiona po przeniesieniu aktywów, praw i zobowiązań powinna zostać zlikwidowana na podstawie art. 22 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 806/2014w sposób uporządkowany zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym. Dodatkowo, w przypadku gdy środki z SGD są wykorzystywane do wsparcia instrumentu instytucji pomostowej, działalność instytucji pomostowej powinna zostać zakończona zgodnie z art. 41 ust. 3, 5 i 6 dyrektywy 2014/59/UE.

- (51) Przejrzystość ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia integralności rynku, dyscypliny rynkowej i ochrony inwestorów. Aby umożliwić Jednolitej Radzie wspieranie działań na rzecz zwiększenia przejrzystości i uczestnictwo w takich działaniach, powinna ona mieć możliwość ujawniania informacji, które wynikają z jej własnych analiz, ocen i ustaleń, w tym ocen możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli takie ujawnienie nie naruszyłoby ochrony interesu publicznego w odniesieniu do polityki finansowej, pieniężnej lub gospodarczej oraz jeżeli za ujawnieniem przemawia nadrzędny interes publiczny.
- (52) Aby zapewnić spójność, zmiany wprowadzone do rozporządzenia (UE) nr 806/2014 niniejszym rozporządzeniem, które są podobne do zmian wprowadzonych do dyrektywy 2014/59/UE dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/806 ⁽¹⁹⁾, powinny być stosowane od tego samego dnia co termin transpozycji dyrektywy (UE) 2026/806, czyli od dnia 11 maja 2028 r. Nie ma jednak powodu, aby opóźniać stosowanie zmian wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem do rozporządzenia (UE) nr 806/2014, które odnoszą się wyłącznie do funkcjonowania jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zmiany te powinny zatem być stosowane od dnia 11 czerwca 2026 r.
- (53) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie poprawa skuteczności i efektywności ram naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotów, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie ze względu na ryzyko, z jakim może wiązać się stosowanie zróżnicowanych podejść krajowych dla integralności rynku wewnętrznego, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii w drodze zmiany przepisów już ustanowionych na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (54) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 806/2014,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014

W rozporządzeniu (UE) nr 806/2014 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) »jednostka zależna« oznacza jednostkę zależną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a do celów stosowania art. 8, art. 10 ust. 10, art. 12–12k, art. 21 i 53 niniejszego rozporządzenia do grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w pkt 24b lit. b) niniejszego ustępu obejmuje – w stosownych przypadkach oraz stosownie do przypadku – instytucje kredytowe lub instytucje finansowe, które są trwale powiązane z organem centralnym, sam organ centralny oraz ich odpowiednie jednostki zależne, z uwzględnieniem sposobu, w jaki takie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełniają wymogi art. 12f ust. 3 niniejszego rozporządzenia;”;

- b) pkt 24a otrzymuje brzmienie:

„24a) »podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji« oznacza osobę prawną mającą siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, którą Jednolita Rada lub krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wskazały, zgodnie z art. 8 niniejszego rozporządzenia, jako podmiot, w odniesieniu do którego w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;”;

- c) pkt 24b lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) instytucje kredytowe lub instytucje finansowe, które są trwale powiązane z organem centralnym, oraz sam organ centralny, gdy co najmniej jedna z tych instytucji kredytowych lub instytucji finansowych lub organ centralny są podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz ich odpowiednie jednostki zależne;”;

⁽¹⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/806 z dnia 30 marca 2026 r. zmieniająca dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do środków wczesnej interwencji, warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz finansowania działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz dyrektywę 2014/24/UE w odniesieniu do usług wyceny do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. L, 2026/806, 20.4.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2026/806/oj>).

d) dodaje się punkty w brzmieniu:

„24d) »globalna instytucja o znaczeniu systemowym spoza UE« oznacza globalną instytucję o znaczeniu systemowym spoza UE zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 134 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

24e) »podmiot będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym« oznacza podmiot będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 136 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;”;

e) pkt 49 otrzymuje brzmienie:

„49) »zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji« oznaczają zobowiązania, w tym zobowiązania, których wysokość lub moment powstania są niepewne, oraz instrumenty kapitałowe, które nie kwalifikują się do instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II podmiotu, o którym mowa w art. 2, i które nie są wyłączone z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 27 ust. 3;”;

f) dodaje się punkt w brzmieniu:

„49aa) »zobowiązania, których wysokość lub moment powstania są niepewne« oznaczają zobowiązania, których podstawą są aktualne obowiązki wynikające ze zdarzeń przeszłych, które to zobowiązania doprowadzą do straty i których wysokość lub moment powstania są niepewne;”;

g) pkt 49b otrzymuje brzmienie:

„49b) »podporządkowane instrumenty kwalifikowalne« oznaczają instrumenty, które spełniają wszystkie warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, inne niż w art. 72b ust. 3, 4 i 5 tego rozporządzenia, oraz, w stosownych przypadkach, w art. 12c ust. 1a niniejszego rozporządzenia;”;

h) dodaje się punkt w brzmieniu:

„50a) »wyznaczony organ« oznacza wyznaczony organ zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 18 dyrektywy 2014/49/UE;”;

2) w art. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Państwa członkowskie jak najszybciej informują Jednolitą Radę o tym, że wystąpiły z wnioskiem o nawiązanie bliskiej współpracy z EBC zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

Po dokonaniu powiadomienia na podstawie art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 i przed nawiązaniem bliskiej współpracy państwa członkowskie przekazują wszelkie informacje dotyczące podmiotów i grup mających siedzibę na ich terytorium, które to informacje mogą być potrzebne Jednolitej Radzie do przygotowania się do zadań powierzonych jej na mocy niniejszego rozporządzenia i Umowy;”;

3) w art. 5 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Wszelkie odniesienia do organów wyznaczonych zgodnie z art. 3 dyrektywy 2014/59/UE w art. 7 ust. 6 lit. e), art. 10 ust. 3, art. 63 ust. 3 lit. j), art. 65 ust. 2 lit. k) i art. 70 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1 (*) uznaje się za odniesienia do Jednolitej Rady względem podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, oraz podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i ust. 5 niniejszego rozporządzenia, jeżeli spełnione są warunki stosowania tych przepisów.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1 z dnia 27 listopada 2024 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz zmieniająca dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 oraz rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2017/1129 (Dz.U. L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>);”;

4) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Realizując zadania, o których mowa w niniejszym ustępie, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia. Wszelkie odniesienia do Jednolitej Rady w art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 5, art. 8 ust. 6, 8, ust. 10 akapit trzeci, ust. 11a, 12 i 13, art. 10 ust. 1–10, art. 10a, art. 11–14, art. 15 ust. 1, 2 i 3, art. 16, art. 18 ust. 1, 1a, 2, 5 i 6, art. 20, art. 21 ust. 1–7, ust. 8 akapit drugi, ust. 9 i 10, art. 22 ust. 1, 3, 5 i 6, art. 23 i 24, art. 25 ust. 3, art. 27 ust. 1–15, ust. 16 akapit drugi zdanie drugie, akapit trzeci i akapit czwarty zdanie pierwsze, trzecie i czwarte, art. 30 ust. 2b i 2c, art. 30a ust. 1 i 2, art. 32 i art. 79 ust. 1, 2, 7 i 8 uznaje się za odniesienia do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji względem grup i podmiotów, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. W tym celu krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują uprawnienia przyznane im w prawie krajowym transponującym dyrektywę 2014/59/UE zgodnie z warunkami określonymi w prawie krajowym.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Niezależnie od ust. 3 niniejszego artykułu uczestniczące państwa członkowskie mogą postanowić o wykonaniu przez Jednolitą Radę wszelkich stosownych uprawnień i obowiązków powierzonych jej na mocy niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do podmiotów i grup mających siedzibę na ich terytorium, innych niż te, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. W takim przypadku nie mają zastosowania ust. 3 i 4 niniejszego artykułu, art. 9, art. 12 ust. 3 i art. 31 ust. 1. Państwa członkowskie zamierzające skorzystać z tej możliwości powiadamiają o tym Jednolitą Radę i Komisję. Powiadomienie to staje się skuteczne z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Po tym, jak powiadomienie, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, stanie się skuteczne, uczestniczące państwa członkowskie mogą postanowić, że odpowiedzialność za wykonywanie zadań związanych z podmiotami i grupami mającymi siedzibę na ich terytorium, innymi niż te, o których mowa w ust. 2, wraca do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; w takim przypadku akapit pierwszy niniejszego ustępu przestaje mieć zastosowanie. Państwa członkowskie zamierzające skorzystać z tej możliwości powiadamiają o tym Jednolitą Radę i Komisję. Powiadomienie to staje się skuteczne z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.”;

5) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednolita Rada może polecić krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonywanie uprawnień, o których mowa w art. 10 ust. 8 dyrektywy 2014/59/UE. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują polecenia Jednolitej Rady zgodnie z art. 29 niniejszego rozporządzenia.”;

b) w ust. 10 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Zgodnie ze środkami, o których mowa w akapicie pierwszym, w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa się w odniesieniu do każdej grupy podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także, w stosownym przypadku, podmioty poddawane likwidacji.”;

(ii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Określając środki, które należy podjąć w odniesieniu do jednostek zależnych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada może zastosować proporcjonalne podejście, jeżeli takie podejście nie ma negatywnego wpływu na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy, z uwzględnieniem wielkości jednostki zależnej, jej profilu ryzyka, jej roli w świadczeniu funkcji krytycznych oraz realizacji głównych linii biznesowych, jej znaczenia dla operacyjnej ciągłości grupy po restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej grupy. Jednolita Rada należycie uwzględni znaczenie jednostki zależnej w państwie członkowskim, w którym ma ona siedzibę, w tym jej potencjalne znaczenie systemowe i potencjalny wpływ na dostępne środki finansowe systemu gwarancji depozytów w razie likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„11a. Jeżeli wszczęto postępowanie mające na celu likwidację podmiotu zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym na podstawie art. 32b dyrektywy 2014/59/UE lub jeżeli zastosowanie ma art. 22 ust. 5 niniejszego rozporządzenia, Jednolita Rada nie przyjmuje planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla tego podmiotu ani nie uwzględnia tego podmiotu w grupowym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

6) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Ocenę, o której mowa w akapicie trzecim, przeprowadza się w uzupełnieniu do oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji całej grupy.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeśli po dokonaniu oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu lub grupy, zgodnie z ust. 3 lub 4, Jednolita Rada, po konsultacji z właściwymi organami, w tym z EBC, stwierdzi, że istnieją istotne przeszkody w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego podmiotu lub grupy, Jednolita Rada, we współpracy z właściwymi organami, sporządza sprawozdanie skierowane do danego podmiotu lub jednostki dominującej zawierające analizę istotnych przeszkód w skutecznym stosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonywaniu uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W sprawozdaniu analizuje się wpływ na model biznesowy danego podmiotu lub danej grupy oraz zaleca ewentualne proporcjonalne i ukierunkowane środki, które zdaniem Jednolitej Rady są niezbędne lub stosowne w celu usunięcia tych przeszkód zgodnie z ust. 10.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„9a. Jeżeli Jednolita Rada stwierdzi, że środki zaproponowane przez dany podmiot lub jednostkę dominującą skutecznie ograniczają lub usuwają istotne przeszkody w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podejmuje ona decyzję po konsultacji z EBC lub odpowiednim właściwym organem krajowym i, w stosownych przypadkach, z wyznaczonym organem makroostrożnościowym. W decyzji tej wskazuje się, że Jednolita Rada oceniła, iż zaproponowane środki są odpowiednie do skutecznego ograniczenia lub usunięcia istotnych przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, i poleca krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zobowiązanie podmiotu, jednostki dominującej lub dowolnej jednostki zależnej danej grupy do wprowadzenia zaproponowanych środków.”;

d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Jeśli Jednolita Rada uzna, że środki zaproponowane przez dany podmiot lub daną jednostkę dominującą skutecznie nie ograniczają ani nie usuwają istotnych przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada, po konsultacji z właściwymi organami i, w stosownych przypadkach, z wyznaczonym organem makroostrożnościowym, podejmuje decyzję. W decyzji tej wskazuje się, że Jednolita Rada oceniła, iż zaproponowane środki nie ograniczają ani nie usuwają w skuteczny sposób istotnych przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, i poleca krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zobowiązanie podmiotu, jednostki dominującej lub dowolnej jednostki zależnej danej grupy do podjęcia wszelkich środków wymienionych w ust. 11.

Wskazując alternatywne środki, Jednolita Rada musi dowieść, dlaczego środki zaproponowane przez dany podmiot lub daną jednostkę dominującą nie byłyby w stanie usunąć istotnych przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i dlaczego zaproponowane alternatywne środki są proporcjonalne w kontekście usunięcia tych przeszkód. Jednolita Rada bierze pod uwagę zagrożenie, jakie stwarzają te przeszkody w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla stabilności finansowej, oraz wpływ tych środków na działalność danego podmiotu lub danej jednostki dominującej, na ich stabilność i zdolność wnoszenia wkładu w gospodarkę, na wewnętrzny rynek usług finansowych oraz na stabilność finansową w innych państwach członkowskich i Unii jako całości.

Jednolita Rada uwzględnia też konieczność unikania wywierania wpływu na dany podmiot lub grupę, który wykraczałby poza zakres konieczny w celu usunięcia przeszkody w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub który byłby nieproporcjonalny.”;

7) w art. 10a wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy podmiot znajduje się w sytuacji, w której spełnia wymóg połączonego bufora, gdy jest on uznawany za uzupełnienie każdego z wymogów, o których mowa w art. 141a ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2013/36/UE, lecz nie spełnia wymogu połączonego bufora, gdy jest on uznawany za uzupełnienie wymogów, o których mowa w art. 12d i 12e niniejszego rozporządzenia, gdy obliczeń dokonuje się zgodnie z art. 12a ust. 2 lit. a) niniejszego rozporządzenia, Jednolita Rada jest uprawniona – zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu – do polecenia krajowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby zakazał temu podmiotowi wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie związanej z minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (zwanej dalej »M-MDA«), obliczonej zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, poprzez którekolwiek z następujących działań:”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7. Jeżeli podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiot, który sam nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie podlegają wymogowi połączonego bufora na tej samej podstawie, na której są zobowiązane do spełnienia wymogów, o których mowa w art. 12d i 12e niniejszego rozporządzenia, Jednolita Rada stosuje ust. 1–6 niniejszego artykułu na podstawie oszacowanego wymogu połączonego bufora wynikającego z metody określonej w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 45c ust. 4 dyrektywy 2014/59/UE. Zastosowanie ma art. 128 akapit czwarty dyrektywy 2013/36/UE.

Jednolita Rada uwzględni oszacowany wymóg połączonego bufora, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, w decyzji określającej wymogi, o których mowa w art. 12d i 12e niniejszego rozporządzenia. Podmiot podaje do wiadomości publicznej informację o oszacowanym wymogu połączonego bufora wraz z informacjami, o których mowa w art. 45i ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE.”;

8) w art. 12 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. Jednolita Rada odpowiada za wydawanie podmiotom, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zezwoleń, o których mowa w art. 77 ust. 2 i art. 78a rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Jednolita Rada kieruje decyzję do zainteresowanego podmiotu.”;

9) art. 12a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednolita Rada i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby podmioty, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 3, stale spełniały wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, gdy jest to wymagane oraz zgodne z ustaleniami Jednolitej Rady zgodnie z niniejszym artykułem i art. 12b–12i.”;

10) w art. 12c wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„1a. Podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji włączają depozyty do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyłącznie w przypadku, gdy Jednolita Rada zezwoliła na takie włączenie zgodnie z ust. 1b i gdy depozyty te spełniają wszystkie następujące warunki:

a) depozyty spełniają wszystkie warunki określone w ust. 1 akapit pierwszy;

b) depozyty nie są w posiadaniu osób fizycznych, mikroprzedsiębiorstw ani małych i średnich przedsiębiorstw;

c) depozyty są depozytami terminowymi z pierwotnym terminem wymagalności wynoszącym co najmniej jeden rok i nie dają właścicielowi prawa do wcześniejszej wypłaty, nawet w przypadkach gdy wcześniejsza wypłata jest uzależniona od zapłacenia kary;

d) odpowiednie dokumenty umowne wyraźnie odnoszą się do:

- (i) zamiaru podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, by włączyć depozyty do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych;
- (ii) wyłączenia depozytów z wypłat przez system gwarancji depozytów zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. l) dyrektywy 2014/49/UE.

1b. Jednolita Rada może zezwolić podmiotowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na całkowite lub częściowe włączenie depozytów do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli jest przekonana, że spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) Jednolita Rada oczekuje, że depozyty te nie zostałyby całkowicie lub częściowo wyłączone z umorzenia lub konwersji na podstawie art. 27 ust. 5 ani nie zostałyby przeniesione na odbiorcę w całości w ramach częściowego przeniesienia;
- b) Jednolita Rada stwierdziła, że włączenie nie stanowi lub prawdopodobnie nie będzie stanowić istotnej przeszkody w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności ze względu na wpływ na wykonalność wykorzystania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób pozwalający na osiągnięcie celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Jednolita Rada cofa zezwolenie, jeżeli stwierdzi, że jeden z warunków, o których mowa w akapicie pierwszym, nie jest już spełniony. W takim przypadku podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaprzestaje uwzględniania depozytów w kwocie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.”;

- b) w ust. 4 i 5 wyrażenie „globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym” zastępuje się wyrażeniem „podmiotami będącymi globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym”;
- c) w ust. 7 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„W drodze odstępstwa od ust. 4 niniejszego artykułu, Jednolita Rada może zdecydować, że wymóg, o którym mowa w art. 12f niniejszego rozporządzenia, musi zostać spełniony przez podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które są podmiotami będącymi globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającymi art. 12d ust. 4 lub 5 niniejszego rozporządzenia, za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, w zakresie, w jakim – z uwagi na obowiązek spełnienia przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymogu połączonego bufora i wymogów, o których mowa w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, art. 12d ust. 4 i art. 12f niniejszego rozporządzenia – suma tych funduszy własnych, instrumentów i zobowiązań nie przekracza wyższej z następujących wartości”;

d) w ust. 8 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) w akapicie pierwszym wyrażenie „globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym” zastępuje się wyrażeniem „podmiotami będącymi globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym”;
- (ii) w akapicie drugim lit. c) wyrażenie „globalną instytucją o znaczeniu systemowym” zastępuje się wyrażeniem „podmiotem będącym globalną instytucją o znaczeniu systemowym”;

e) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„10. Jednolita Rada może zezwolić podmiotowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na spełnienie wymogów, o których mowa w ust. 4, 5 i 7, przy użyciu funduszy własnych lub zobowiązań, o których mowa w ust. 1 i 3, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) w odniesieniu do podmiotów, które są podmiotami będącymi globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającymi art. 12d ust. 4 lub 5, Jednolita Rada nie obniżyła wymogu, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, na podstawie akapitu pierwszego tego ustępu;
- b) zobowiązania, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, które nie spełniają warunku, o którym mowa w art. 72b ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, spełniają warunki określone w art. 72b ust. 4 lit. b)–e) tego rozporządzenia.”;

11) w art. 12d wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2a akapit drugi lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) zobowiązań spełniających kryteria kwalifikowalności, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72b ust. 2 lit. b) i d) tego rozporządzenia, oraz, w stosownych przypadkach, w art. 12c ust. 1a niniejszego rozporządzenia;”;

b) w ust. 3 akapit ósmy wyrazy „krytycznych funkcji gospodarczych” zastępuje się wyrażeniem „funkcji krytycznych”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5a. W przypadku podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, których preferowana strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje przede wszystkim zastosowanie instrumentu zbycia działalności lub instrumentu instytucji pomostowej oraz opuszczenie rynku, poziom wymogu, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, musi być co najmniej równy:

a) 16 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 12a ust. 2 lit. a); oraz

b) 4,75 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 12a ust. 2 lit. b).

Akapit pierwszy niniejszego ustępu nie ma zastosowania do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, których preferowana strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu do celów art. 27 ust. 1 lit. a), niezależnie od innych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w połączeniu z nimi.”;

d) w ust. 6 akapit ósmy wyrazy „krytycznych funkcji gospodarczych” zastępuje się wyrażeniem „funkcji krytycznych”;

12) w art. 12e ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, dotyczący podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który jest podmiotem będącym globalną instytucją o znaczeniu systemowym, składa się z następujących elementów:”;

13) w art. 12g wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Po konsultacji z właściwymi organami, w tym z EBC, Jednolita Rada może zdecydować o zastosowaniu wymogu określonego w niniejszym artykule do podmiotu, o którym mowa w art. 2 lit. b), lub do instytucji finansowej, o której mowa w art. 2 lit. c), która jest jednostką zależną podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale sama nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

(ii) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego i drugiego niniejszego ustępu unijne jednostki dominujące, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz są jednostkami zależnymi podmiotów z państw trzecich, muszą spełniać wymogi określone w art. 12d i 12e na zasadzie skonsolidowanej.”;

(iii) akapit piąty otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 24b lit. b), instytucje kredytowe lub instytucje finansowe, które są trwale powiązane z organem centralnym, ale same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ centralny, który sam nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz wszelkie podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie podlegają wymogowi na mocy art. 12f ust. 3, zapewniają zgodność z art. 12d ust. 6 na zasadzie indywidualnej.”;

b) ust. 2 lit. a) pkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) które spełniają kryteria kwalifikowalności, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72b ust. 2 lit. b), c), k), l) i m) oraz art. 72b ust. 3, 4 i 5 tego rozporządzenia, oraz, w stosownych przypadkach, w art. 12c ust. 1a niniejszego rozporządzenia;”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W przypadku gdy zgodnie z globalną strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki zależne mające siedzibę w Unii lub unijna jednostka dominująca i jej instytucje zależne nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a członkowie europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli zostało ono ustanowione na podstawie art. 89 dyrektywy 2014/59/UE, zgadzają się z tą strategią, jednostki zależne mające siedzibę w Unii lub – na zasadzie skonsolidowanej – unijna jednostka dominująca muszą spełniać wymóg określony w art. 12a ust. 1 niniejszego rozporządzenia poprzez emisję instrumentów, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b) niniejszego artykułu, na rzecz dowolnego z następujących podmiotów:

a) ich jednostki dominującej najwyższego szczebla mającej siedzibę w państwie trzecim;

b) jednostek zależnych tej jednostki dominującej najwyższego szczebla mających siedzibę w tym samym państwie trzecim;

c) innych podmiotów na warunkach określonych w ust. 2 lit. a) pkt (i) oraz lit. b) pkt (ii) niniejszego artykułu.”;

14) art. 12i otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12i

Zwolnienie dla organu centralnego lub dla instytucji kredytowych lub instytucji finansowych trwale powiązanych z organem centralnym

Jednolita Rada może częściowo lub w pełni odstąpić od stosowania art. 12g w odniesieniu do organu centralnego lub instytucji kredytowej lub instytucji finansowej trwale powiązanych z organem centralnym, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) instytucja kredytowa lub instytucja finansowa oraz organ centralny podlegają nadzorowi sprawowanemu przez ten sam właściwy organ, mają siedzibę w tym samym uczestniczącym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

b) zobowiązania organu centralnego i jego instytucji kredytowych lub instytucji finansowych trwale powiązanych są zobowiązaniami solidarnymi lub zobowiązania instytucji kredytowych lub instytucji finansowych trwale z nim powiązanych są całkowicie gwarantowane przez organ centralny;

c) minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, a także wypłacalność i płynność organu centralnego oraz wszystkich instytucji kredytowych lub instytucji finansowych trwale powiązanych, są monitorowane jako całość na podstawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych tych instytucji;

d) w przypadku zwolnienia dla instytucji kredytowej lub instytucji finansowej trwale powiązanych z organem centralnym, zarząd organu centralnego jest uprawniony do wydawania poleceń zarządom instytucji trwale powiązanych;

e) odpowiednia grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia wymóg, o którym mowa w art. 12f ust. 3; oraz

f) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań pomiędzy organem centralnym a trwale powiązanymi instytucjami kredytowymi lub instytucjami finansowymi w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

15) w art. 12k wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W odniesieniu do podmiotów Jednolita Rada może ustanowić odpowiednie okresy przejściowe, obowiązujące nie dłużej niż trzy lata, na spełnienie wymogów określonych w art. 12f lub 12g lub wymogów wynikających ze stosowania art. 12c ust. 4, 5 lub 7, stosownie do przypadku, jeżeli obowiązek spełnienia tych wymogów bez okresu przejściowego nie byłby proporcjonalny. Jednolita Rada może ustalić pośrednie poziomy docelowe dla wymogów określonych w art. 12f lub 12g, lub wymogów wynikających ze stosowania art. 12c ust. 4, 5 lub 7, stosownie do przypadku, które podmioty muszą spełnić w dniu określonym przez Jednolitą Radę. Pośrednie poziomy docelowe co do zasady zapewniają liniowy wzrost funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w kierunku spełnienia wymogu.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 okres przejściowy ustanowiony przez Jednolitą Radę w odniesieniu do podmiotów, w przypadku których preferowana strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uległa zmianie z likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego na zastosowanie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie przekracza czterech lat.

W przypadku gdy jest to należycie uzasadnione i stosowne, na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 7, Jednolita Rada może ustanowić dłuższy okres przejściowy, nieprzekraczający sześciu lat.

Jednolita Rada może ustalić pośrednie poziomy docelowe dla wymogu określonego w art. 12d lub wymogów wynikających ze stosowania art. 12c ust. 4, 5 lub 7, stosownie do przypadku, które podmioty muszą spełnić w dniu określonym przez Jednolitą Radę. Pośrednie poziomy docelowe co do zasady zapewniają liniowy wzrost funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w kierunku spełnienia wymogu.”;

b) ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w którym Jednolita Rada zastosowała instrument umorzenia lub konwersji długu; lub”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wymogi, o których mowa w art. 12c ust. 4 i 7, oraz w art. 12d ust. 4 i 5, stosownie do przypadku, nie mają zastosowania przez okres trzech lat następujący po dniu, w którym podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupę, której podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest częścią, uznano za globalną instytucję o znaczeniu systemowym lub globalną instytucję o znaczeniu systemowym spoza UE, lub w którym podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji znalazł się w sytuacji, o której mowa w art. 12d ust. 4 lub 5.”;

d) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. W drodze odstępstwa od art. 12a ust. 1 Jednolita Rada ustanawia odpowiedni okres przejściowy na spełnienie wymogów określonych w art. 12f lub 12g, lub wymogu wynikającego ze stosowania art. 12c ust. 4, 5 lub 7, stosownie do przypadku, w odniesieniu do podmiotów, wobec których zastosowano instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonano uprawnienie do umorzenia lub konwersji, o którym mowa w art. 21.

6. Do celów ust. 1–5 niniejszego artykułu Jednolita Rada informuje podmiot o planowanym minimalnym wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w odniesieniu do każdego 12-miesięcznego okresu podczas okresu przejściowego, z myślą o ułatwieniu stopniowego budowania jego zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania. Na koniec okresu przejściowego minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych musi być równy kwocie ustalonej na podstawie art. 12c ust. 4, 5 lub 7, art. 12d ust. 4 lub 5, art. 12f lub art. 12g, stosownie do przypadku.”;

16) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Środki wczesnej interwencji

1. EBC rozważa bez zbędnej zwłoki i w razie potrzeby stosuje środki wczesnej interwencji, w przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 2 lit. a):

a) spełnia wymogi, o których mowa w art. 102 rozporządzenia dyrektywy 2013/36/UE lub art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, oraz zachodzi jedna z następujących okoliczności:

(i) podmiot nie podjął działań naprawczych wymaganych przez EBC, w tym środków, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE lub w art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013;

(ii) EBC uważa, że działania naprawcze inne niż środki wczesnej interwencji są niewystarczające do rozwiązania problemów tego podmiotu;

b) narusza wymogi ustanowione w art. 12f lub 12g; lub

c) narusza lub prawdopodobnie naruszy w ciągu 12 miesięcy od dokonania oceny przez EBC którykolwiek z wymogów określonych w tytule II dyrektywy 2014/65/UE lub w art. 3–7, art. 14–17 lub art. 24, 25 i 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 (*).

EBC może stwierdzić, że warunek, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a) pkt (ii) niniejszego ustępu, został spełniony bez uprzedniego podjęcia innych działań naprawczych, w tym wykonania uprawnień, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE lub art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

Do celów akapitu pierwszego lit. b) i c) niniejszego ustępu Jednolita Rada lub właściwy organ zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 26 dyrektywy 2014/65/UE niezwłocznie informują EBC o naruszeniu lub prawdopodobnym naruszeniu.

2. Do celów ust. 1 środki wczesnej interwencji obejmują:

a) zobowiązanie organu zarządzającego danego podmiotu do:

(i) wdrożenia jednego lub większej liczby uzgodnień lub środków określonych w planie naprawy; lub

(ii) zaktualizowania planu naprawy zgodnie z art. 5 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE, jeżeli okoliczności, które doprowadziły do wczesnej interwencji, są odmienne od przyjętych w założeniach określonych we wstępnym planie naprawy, oraz wdrożenia w określonym terminie jednego lub większej liczby uzgodnień lub środków określonych w zaktualizowanym planie naprawy;

b) zobowiązanie organu zarządzającego danego podmiotu do zwołania zgromadzenia akcjonariuszy danego podmiotu lub, jeżeli organ zarządzający nie spełni tego wymogu, bezpośrednie zwołanie przez EBC zgromadzenia akcjonariuszy danego podmiotu i w obu przypadkach określenie porządku obrad i zobowiązanie akcjonariuszy do rozpatrzenia możliwości przyjęcia określonych decyzji;

c) zobowiązanie organu zarządzającego podmiotu do sporządzenia planu – w stosownym przypadku zgodnie z planem naprawy – do celów negocjacji w sprawie restrukturyzacji długu z niektórymi lub wszystkimi wierzycielami tego podmiotu;

- d) zobowiązanie do wprowadzenia zmian w strukturze prawnej podmiotu;
- e) zobowiązanie do odwołania lub wymiany – zgodnie z art. 13a – kadry kierowniczej wyższego szczebla lub organu zarządzającego podmiotu w całości lub w odniesieniu do poszczególnych członków;
- f) powołanie co najmniej jednego tymczasowego administratora podmiotu zgodnie z art. 13b;
- g) zobowiązanie organu zarządzającego podmiotu do sporządzenia planu, który podmiot będzie mógł wdrożyć, jeżeli postanowi rozpocząć dobrowolne wygaszanie swojej działalności.

3. EBC dokonuje wyboru odpowiednich środków wczesnej interwencji, o których mowa w ust. 2, w oparciu o to, co jest proporcjonalne do zamierzonych celów, z uwzględnieniem powagi naruszenia lub prawdopodobnego naruszenia oraz tempa pogarszania się sytuacji finansowej podmiotu, a także innych istotnych informacji.

4. Dla każdego ze środków wczesnej interwencji, o których mowa w art. 2, EBC ustala termin wdrożenia, który jest ściśle ograniczony do czasu niezbędnego do wdrożenia danego środka na rozsądnych warunkach. Niezwłocznie po upływie tego terminu EBC przeprowadza ocenę skuteczności środka i udostępnia tę ocenę Jednolitej Radzie.

Jeżeli z oceny wynika, że środki wczesnej interwencji nie zostały w pełni wdrożone lub są nieskuteczne, EBC może przeprowadzić ocenę tego, czy warunek, o którym mowa w art. 18 ust. 1 lit. a), został spełniony.

5. Jeżeli grupa, o której mowa w art. 7 ust. 2 lit. a) niniejszego rozporządzenia, obejmuje podmioty mające siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich oraz w nieuczestniczących państwach członkowskich, EBC reprezentuje właściwe organy krajowe uczestniczących państw członkowskich na potrzeby konsultacji i współpracy z nieuczestniczącymi państwami członkowskimi zgodnie z art. 30 dyrektywy 2014/59/UE.

Jeżeli grupa, o której mowa w art. 7 ust. 2 lit. a), obejmuje podmioty mające siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich oraz jednostki zależne mające siedzibę w nieuczestniczących państwach członkowskich lub istotne oddziały zlokalizowane w nieuczestniczących państwach członkowskich, EBC we właściwym czasie informuje właściwe organy lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nieuczestniczących państw członkowskich, stosownie do przypadku, o wszelkich decyzjach lub środkach, o których mowa w art. 13–13c, dotyczących grupy.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/600/oj>);

17) w rozdziale 2 dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 13a

Wymiana kadry kierowniczej wyższego szczebla lub organu zarządzającego

Do celów art. 13 ust. 2 lit. e) powołanie nowej kadry kierowniczej wyższego szczebla lub organu zarządzającego lub poszczególnych członków wchodzących w ich skład odbywa się zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym i podlega zatwierdzeniu przez EBC.

Artykuł 13b

Tymczasowy administrator

1. Do celów art. 13 ust. 2 lit. f) EBC może, w oparciu o to, co jest proporcjonalne do danych okoliczności, powołać co najmniej jednego tymczasowego administratora i powierzyć mu jedną z następujących funkcji:

- a) tymczasowe zastąpienie organu zarządzającego podmiotu; lub

b) tymczasowa współpraca z organem zarządzającym podmiotu.

W momencie powołania tymczasowego administratora EBC wskazuje, czy powołanie następuje do celów akapitu pierwszego lit. a) czy b).

Do celów akapitu pierwszego lit. b) w momencie powołania tymczasowego administratora EBC określa również rolę, obowiązki i uprawnienia tymczasowego administratora oraz wymogi nakładające na organ zarządzający podmiotu obowiązek konsultowania się z tymczasowym administratorem przed podjęciem konkretnych decyzji lub działań lub obowiązek uzyskania jego zgody na podjęcie takich decyzji lub działań.

EBC podaje do wiadomości publicznej informację o powołaniu tymczasowego administratora, chyba że tymczasowy administrator nie jest uprawniony do reprezentowania podmiotu.

Tymczasowy administrator musi mieć wystarczającą wiedzę oraz odpowiednie umiejętności i doświadczenie niezbędne do wykonywania powierzonych mu zadań oraz musi spełniać wymogi określone w art. 91 ust. 2 i 2a dyrektywy 2013/36/UE. Dokonywana przez EBC ocena, czy dany tymczasowy administrator ma taką wiedzę oraz takie umiejętności i doświadczenie i czy spełnia te wymogi, stanowi integralną część decyzji o jego powołaniu.

2. EBC określa uprawnienia tymczasowego administratora w momencie jego powołania, w oparciu o to, co jest proporcjonalne do danych okoliczności. Uprawnienia takie mogą obejmować niektóre lub wszystkie uprawnienia organu zarządzającego danego podmiotu zgodnie z jego statutem i prawem krajowym, w tym uprawnienie do wykonywania niektórych lub wszystkich funkcji administracyjnych organu zarządzającego danego podmiotu. Uprawnienia tymczasowego administratora w odniesieniu do podmiotu muszą być zgodne z mającym zastosowanie prawem spółek. EBC może dostosować te uprawnienia w przypadku zmiany okoliczności.

3. W momencie powołania tymczasowego administratora EBC określa jego rolę i funkcje. Taka rola i funkcje mogą obejmować:

a) ustalanie sytuacji finansowej podmiotu;

b) zarządzanie działalnością lub częścią działalności podmiotu w celu utrzymania lub przywrócenia sytuacji finansowej podmiotu;

c) wprowadzanie środków w celu przywrócenia należytego i ostrożnego zarządzania działalnością podmiotu;

d) zapewnienie spełnienia przez podmiot wszelkich wymogów zgodnie z art. 13c ust. 3 akapit drugi, art. 13c ust. 4 akapit pierwszy lub art. 13c ust. 5.

W momencie powołania tymczasowego administratora EBC określa ewentualne ograniczenia co do jego roli i funkcji.

4. EBC ma wyłączne uprawnienia do powoływania i odwoływania tymczasowego administratora. EBC może odwołać tymczasowego administratora w dowolnym momencie i z dowolnej przyczyny. EBC może zmienić warunki powołania tymczasowego administratora w dowolnym momencie, z zastrzeżeniem niniejszego artykułu.

5. EBC może nałożyć wymóg, aby określone działania tymczasowego administratora podlegały uprzedniej zgodzie EBC. EBC określa takie wymogi w momencie powołania tymczasowego administratora lub w momencie zmiany warunków jego powołania.

W każdym przypadku tymczasowy administrator może wykonać uprawnienie do zwołania walnego zgromadzenia akcjonariuszy podmiotu i ustalenia porządku obrad wyłącznie po uzyskaniu uprzedniej zgody EBC.

6. Na wniosek EBC tymczasowy administrator sporządza – w odstępach czasu ustalonych przez EBC – sprawozdania na temat sytuacji finansowej danego podmiotu oraz na temat działań przeprowadzanych w trakcie sprawowania powierzonej funkcji. W każdym przypadku tymczasowy administrator sporządza takie sprawozdanie na koniec sprawowania powierzonej funkcji.

7. Tymczasowy administrator jest powoływany na okres nie dłuższy niż jeden rok. EBC może w drodze wyjątku jednokrotnie przedłużyć ten okres o okres proporcjonalny do okoliczności, jeżeli warunki powołania tymczasowego administratora są nadal spełnione. EBC jest odpowiedzialny za ustalenie, czy spełnione są te warunki i za przedstawienie akcjonariuszom uzasadnienia przedłużenia sprawowania funkcji tymczasowego administratora.

8. Z zastrzeżeniem niniejszego artykułu powołanie tymczasowego administratora nie narusza praw akcjonariuszy określonych w unijnym lub krajowym prawie spółek.

9. Tymczasowego administratora powołanego zgodnie z ust. 1–8 nie można uznać za odpowiednika dyrektora ani osobę faktycznie zarządzającą danym podmiotem na mocy prawa krajowego.

Artykuł 13c

Przygotowanie do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. W odniesieniu do podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i art. 7 ust. 5, jeżeli spełnione są warunki stosowania tych przepisów, EBC lub właściwe organy krajowe niezwłocznie powiadamiają Jednolitą Radę o:

a) środkach, o których mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, art. 104 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE lub art. 39 ust. 2 dyrektywy (UE) 2019/2034, które podejmują lub do których podjęcia zobowiązują podmiot lub grupę;

b) tym, że w wyniku działań nadzorczych stwierdzono, iż warunki określone w art. 13 ust. 1 niniejszego rozporządzenia lub art. 27 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE są spełnione w odniesieniu do podmiotu lub grupy, niezależnie od zastosowania środka wczesnej interwencji;

c) zastosowaniu środków wczesnej interwencji, o których mowa w art. 13 niniejszego rozporządzenia lub w art. 27 dyrektywy 2014/59/UE.

Jednolita Rada informuje Komisję o powiadomieniach, które otrzymała na podstawie akapitu pierwszego.

EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy uważnie monitorują, w bliskiej współpracy z Jednolitą Radą, sytuację podmiotów i grup, o których mowa w akapicie pierwszym, oraz przestrzeganie przez nie środków, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), które mają na celu przeciwdziałanie pogorszeniu się sytuacji tych podmiotów i grup, a także środków wczesnej interwencji, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c).

2. EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy jak najszybciej powiadamiają Jednolitą Radę, jeżeli uznają, że istnieje istotne ryzyko, że w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 7 ust. 2, lub podmiotu, o którym mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i art. 7 ust. 5, zachodzi co najmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 4, w przypadku gdy spełnione są warunki stosowania tych przepisów. Powiadomienie to zawiera:

a) uzasadnienie powiadomienia;

b) przegląd rozważanych środków, które mogłyby w rozsądnym terminie zapobiec upadłości danego podmiotu, ich oczekiwany wpływ na podmiot w odniesieniu do okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 4, oraz oczekiwany termin wdrożenia tych środków.

Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, Jednolita Rada ocenia, w bliskiej współpracy z EBC lub odpowiednim właściwym organem krajowym, co stanowi rozsądny termin do celów oceny dotyczącej warunku, o którym mowa w art. 18 ust. 1 lit. b), z uwzględnieniem tempa pogarszania się sytuacji podmiotu, potrzeby skutecznego wdrożenia strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wszelkich innych kwestii istotnych dla danej sprawy. Jednolita Rada może w dowolnym momencie ponownie ocenić termin i dostosować go do okoliczności danej sprawy. Jednolita Rada jak najszybciej powiadamiają EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy o ocenie lub ponownej ocenie.

Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym, EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy i Jednolita Rada, w bliskiej współpracy, monitorują sytuację podmiotu, wdrażanie odpowiednich środków w przewidywanym terminie oraz wszelkie inne istotne zmiany. W tym celu EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy i Jednolita Rada odbywają regularne spotkania, których częstotliwość ustala Jednolita Rada, z uwzględnieniem okoliczności danej sprawy. EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy i Jednolita Rada niezwłocznie przekazują sobie wszelkie istotne informacje.

Jednolita Rada powiadamia Komisję o wszelkich informacjach, które otrzymała na podstawie akapitu pierwszego.

3. EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy przekazują Jednolitej Radzie wszelkie żądane przez nią informacje, które są niezbędne do realizacji któregośkolwiek z następujących działań:

a) aktualizacji planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przygotowania ewentualnej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu, o którym mowa w art. 7 ust. 2, lub podmiotu, o którym mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i art. 7 ust. 5, jeżeli spełnione są warunki stosowania tych przepisów;

b) dokonania wyceny, o której mowa w art. 20 ust. 1–15.

Jeżeli EBC lub właściwe organy krajowe nie dysponują jeszcze takimi informacjami, Jednolita Rada, EBC i właściwe organy krajowe współpracują i koordynują swoje działania w celu uzyskania tych informacji. W tym celu EBC, Jednolita Rada – za pośrednictwem krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub bezpośrednio, po poinformowaniu tych organów – oraz właściwe organy krajowe są uprawnione do zażądania od podmiotu przekazania takich informacji, w tym w drodze kontroli na miejscu, oraz do przekazywania sobie tych informacji.

4. Jednolita Rada jest uprawniona – za pośrednictwem krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub bezpośrednio, po poinformowaniu tych organów – do oferowania na sprzedaż potencjalnym nabywcom podmiotu, o którym mowa w art. 7 ust. 2, lub podmiotu, o którym mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i art. 7 ust. 5, jeżeli spełnione są warunki stosowania tych przepisów, do czynienia przygotowań w celu takiego oferowania lub do zobowiązania podmiotu do wykonania tych czynności w następujących celach:

a) przygotowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego podmiotu, z zastrzeżeniem kryteriów określonych w art. 39 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE oraz wymogów dotyczących tajemnicy służbowej określonych w art. 88 niniejszego rozporządzenia;

b) przeprowadzenia przez Jednolitą Radę oceny dotyczącej warunku, o którym mowa w art. 18 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli – wykonując uprawnienie, o którym mowa w akapicie pierwszym – Jednolita Rada podejmie decyzję o bezpośrednim oferowaniu na sprzedaż podmiotu potencjalnym nabywcom, należyte uwzględnia okoliczności sprawy, w szczególności wszelkie środki zapobiegawcze, które mogą zostać podjęte przez system gwarancji depozytów, lub wszelkie środki, które mogą zostać podjęte przez instytucjonalny system ochrony, oraz potencjalny wpływ wykonania tego uprawnienia na ogólną sytuację podmiotu.

5. Jednolita Rada jest uprawniona do zażądania od odpowiedniego krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, by:

- a) zażądał od odnośnego podmiotu wprowadzenia niezbędnych rozwiązań, w tym platformy cyfrowej, służących do wymiany informacji z potencjalnymi nabywcami lub doradcami i rzeczoznawcami zaangażowanymi przez Jednolitą Radę;
- b) sporządził wstępny program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla danego podmiotu.

Jeżeli Jednolita Rada wykonuje swoje uprawnienie określone w akapicie pierwszym lit. a) niniejszego ustępu, zastosowanie ma art. 88.

6. Upřednie powiadomienie przez EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy nie jest warunkiem koniecznym do tego, by Jednolita Rada mogła przygotować się do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu lub wykonać uprawnienia, o których mowa w ust. 3, 4 i 5.

7. Jednolita Rada niezwłocznie informuje Komisję, EBC, odpowiednie właściwe organy krajowe i odpowiednie krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wszelkich działaniach podjętych na podstawie ust. 3, 4 i 5.

8. EBC, odpowiednie właściwe organy krajowe, Jednolita Rada i odpowiednie krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ściśle ze sobą współpracują w następujących przypadkach:

- a) przy rozważaniu podjęcia środków, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), mających na celu przeciwdziałanie pogarszaniu się sytuacji podmiotu lub grupy, oraz środków, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. c);
- b) przy rozważaniu podjęcia działań, o których mowa w ust. 3, 4 i 5;
- c) podczas wdrażania działań, o których mowa w lit. a) i b) niniejszego akapitu.

EBC, odpowiednie właściwe organy krajowe, Jednolita Rada i odpowiednie krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby te środki i działania były spójne, skoordynowane i skuteczne.

9. Jednolita Rada może polecić krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonanie uprawnień, o których mowa w art. 84b ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują polecenia Jednolitej Rady zgodnie z art. 29 niniejszego rozporządzenia.”;

18) art. 14 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) ochrona środków publicznych przez ograniczenie do minimum korzystania z nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, w szczególności gdy jest ono udzielane z budżetu państwa członkowskiego.”;

19) art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jednolita Rada podejmuje działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do jednostki dominującej, o której mowa w art. 2 lit. b), z uwzględnieniem potrzeby skutecznego wdrożenia strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy spełnione zostały warunki, o których mowa w art. 18 ust. 1.

Do celów podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje się, że jednostka dominująca, o której mowa w art. 2 lit. b), jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, jeżeli zachodzi którakolwiek z następujących okoliczności:

- a) jednostka dominująca spełnia co najmniej jeden z warunków określonych w art. 18 ust. 4 lit. b), c) lub d);
- b) jednostka dominująca narusza w istotny sposób mające zastosowanie wymogi określone w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 lub w przepisach krajowych przyjętych w celu transpozycji dyrektywy 2013/36/UE lub istnieją obiektywne przesłanki, z których wynika, że w najbliższej przyszłości jednostka dominująca naruszy w istotny sposób te wymogi.”;

20) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1, 1a, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Na podstawie ust. 6 niniejszego artykułu Jednolita Rada przyjmuje program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) oraz w art. 7 ust. 5, jeżeli spełnione są warunki stosowania tych przepisów, wyłącznie wtedy, gdy na sesji wykonawczej, po otrzymaniu powiadomienia zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu lub z własnej inicjatywy, oraz z uwzględnieniem potrzeby skutecznego wdrożenia strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stwierdzi, że spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) podmiot jest na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością;

b) biorąc pod uwagę ograniczenia czasowe oraz inne istotne okoliczności, nie istnieją żadne racjonalne przesłanki, aby stwierdzić, że alternatywne środki sektora prywatnego, w tym środki w ramach instytucjonalnego systemu ochrony, środki zapobiegawcze, o których mowa w art. 11 ust. 3 dyrektywy 2014/49/UE, działania nadzorcze, środki wczesnej interwencji lub umorzenie lub konwersja odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 21 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, podjęte w odniesieniu do danego podmiotu, zapobiegłyby w rozsądnym terminie upadłości tego podmiotu;

c) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest konieczne w interesie publicznym zgodnie z ust. 5.

Po przeprowadzeniu konsultacji z Jednolitą Radą oceny dotyczącej warunku, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a) niniejszego ustępu, dokonuje EBC w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. a), lub odpowiedni właściwy organ krajowy w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. b), art. 7 ust. 3 akapit drugi, art. 7 ust. 4 lit. b) i art. 7 ust. 5. Jednolita Rada na sesji wykonawczej może dokonać takiej oceny wyłącznie po poinformowaniu EBC lub odpowiedniego właściwego organu krajowego o zamiarze dokonania takiej oceny oraz tylko jeżeli EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy, w terminie trzech dni kalendarzowych od otrzymania takiej informacji, same nie dokonają takiej oceny. Przed otrzymaniem informacji od Jednolitej Rady o jej zamiarze dokonania oceny dotyczącej warunku, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a) niniejszego ustępu, lub po otrzymaniu tej informacji EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy niezwłocznie przekazują Jednolitej Radzie wszelkie istotne informacje, jakich Jednolita Rada zażąda w celu przeprowadzenia swojej oceny.

Jeżeli EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy oceniły, że warunek określony w akapicie pierwszym lit. a) został spełniony w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w akapicie pierwszym, niezwłocznie informują o tej ocenie Komisję i Jednolitą Radę.

Oceny dotyczącej warunku, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), dokonuje Jednolita Rada na sesji wykonawczej, w bliskiej współpracy z EBC lub odpowiednim właściwym organem krajowym. EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy niezwłocznie przekazują Jednolitej Radzie wszelkie istotne informacje, jakich Jednolita Rada zażąda w celu przeprowadzenia swojej oceny. EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy mogą również poinformować Jednolitą Radę, że uważają, iż warunek określony w akapicie pierwszym lit. b) został spełniony.

Przy dokonywaniu oceny warunków, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), EBC, odpowiedni właściwy organ krajowy lub Jednolita Rada zwracają się do systemu gwarancji depozytów lub, w stosownych przypadkach, instytucjonalnego systemu ochrony, którego podmiot jest członkiem, o najnowsze dostępne informacje, które byłyby istotne do celów takiej oceny, w tym o informacje na temat tego, czy system gwarancji depozytów lub instytucjonalny system ochrony mogą zapobiec upadłości.

1a. Jednolita Rada może przyjąć program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 1 w odniesieniu do organu centralnego i wszystkich trwale powiązanych z nim instytucji kredytowych lub instytucji finansowych, które są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy organ centralny i wszystkie trwale powiązane z nim instytucje kredytowe lub instytucje finansowe lub grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, do której należą, jako całość spełniają warunki określone w ust. 1 akapit pierwszy.

2. Bez uszczerbku dla przypadków, w których EBC postanowił bezpośrednio wykonywać zadania nadzorcze w odniesieniu do instytucji kredytowych na podstawie art. 6 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, w przypadku otrzymania powiadomienia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do podmiotu lub grupy, o których mowa w art. 7 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, Jednolita Rada niezwłocznie informuje EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy o ocenie, o której mowa w ust. 1 akapit czwarty niniejszego artykułu.

3. Upřednie przyjęcie środka na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, art. 27 dyrektywy 2014/59/UE, art. 13 niniejszego rozporządzenia lub art. 104 dyrektywy 2013/36/UE nie jest warunkiem koniecznym do podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

b) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) wymagane jest nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe, z wyjątkiem sytuacji, gdy wsparcie jest ono udzielane w jednej z form, o których mowa w art. 18a ust. 1.”;

(ii) uchyla się akapity drugi, trzeci i czwarty;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do celów ust. 1 akapit pierwszy lit. c) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie jest konieczne w interesie publicznym, jeżeli Jednolita Rada stwierdzi, że żaden z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie byłby zagrożony w przypadku likwidacji podmiotu w ramach standardowego postępowania upadłościowego.

Jeżeli Jednolita Rada stwierdzi, że co najmniej jeden z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji byłby zagrożony w przypadku likwidacji podmiotu w ramach standardowego postępowania upadłościowego, Jednolita Rada stwierdza, że działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest konieczne w interesie publicznym, gdy działanie to jest niezbędne do osiągnięcia co najmniej jednego z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i jest proporcjonalne do tych celów oraz gdy likwidacja podmiotu w ramach standardowego postępowania upadłościowego nie pozwoliłaby na skuteczniejsze osiągnięcie zagrożonych celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Przeprowadzając ocenę, o której mowa w akapicie pierwszym, Jednolita Rada, na podstawie informacji dostępnych jej w momencie dokonywania tej oceny, uwzględnia i porównuje wszelkie nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe, co do którego można racjonalnie oczekiwać, że zostanie udzielone podmiotowi, zarówno w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak i w przypadku likwidacji zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym.

Przeprowadzając ocenę, o której mowa w akapicie drugim, Jednolita Rada bierze pod uwagę koszty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i koszty standardowego postępowania upadłościowego oraz dąży do zminimalizowania i uniknięcia utraty wartości, chyba że jest to konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

d) ust. 7 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W terminie 24 godzin od przekazania programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez Jednolitą Radę Komisja zatwierdza ten program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji albo zgłasza w stosunku do niego sprzeciw w odniesieniu do jego aspektów uznaniowych w przypadkach nieobjętych akapitem trzecim niniejszego ustępu albo w odniesieniu do zaproponowanego wykorzystania pomocy państwa lub pomocy z funduszu, która nie jest uznawana za zgodną z rynkiem wewnętrznym.”;

e) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„11. Jeżeli warunki, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i b) niniejszego artykułu, są spełnione, Jednolita Rada może polecić krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonanie uprawnień określonych w prawie krajowym transponującym art. 33a dyrektywy 2014/59/UE, zgodnie z warunkami określonymi w prawie krajowym. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują polecenia Jednolitej Rady zgodnie z art. 29 niniejszego rozporządzenia.

12. Jednolita Rada może polecić krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonanie uprawnień, o których mowa w art. 84b ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują polecenia Jednolitej Rady zgodnie z art. 29 niniejszego rozporządzenia.”;

21) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 18a

Nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe

1. Nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe wykraczające poza działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zostać udzielone podmiotowi, o którym mowa w art. 2, na zasadzie wyjątku, pod warunkiem że takie nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe spełnia warunki i wymogi ustanowione w unijnych ramach pomocy państwa, wyłącznie w następujących przypadkach:

a) jeżeli, w celu zaradzenia poważnym zakłóceniom w gospodarce państwa członkowskiego o charakterze wyjątkowym lub systemowym i w celu utrzymania stabilności finansowej, nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe przyjmuje dowolną z następujących form:

(i) gwarancji rządowej w celu zabezpieczenia instrumentów wsparcia płynności udostępnionych przez banki centralne na ich warunkach;

(ii) gwarancji rządowej dotyczącej nowo wyemitowanych zobowiązań;

(iii) nabycia instrumentów funduszy własnych innych niż instrumenty w kapitale podstawowym Tier I lub nabycia innych instrumentów kapitałowych lub wykorzystania środków dotyczących aktywów o obniżonej jakości, po cenach, o czasie trwania i na innych warunkach, które nie przyznają niezasadnej korzyści danemu podmiotowi, jeżeli w momencie udzielenia publicznego wsparcia nie zachodzą żadne z okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 4 lit. a), b) lub c) lub w art. 21 ust. 1;

b) jeżeli nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe przyjmuje formę interwencji systemu gwarancji depozytów, o której mowa w art. 11 ust. 3 dyrektywy 2014/49/UE;

c) jeżeli nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe przyjmuje formę interwencji systemu gwarancji depozytów, o której mowa w art. 11 ust. 5 dyrektywy 2014/49/UE;

d) jeżeli nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe przyjmuje formę pomocy państwa udzielonej podmiotowi, o którym mowa w art. 32b dyrektywy 2014/59/UE, innej niż wsparcie udzielone przez system gwarancji depozytów zgodnie z art. 11 ust. 5 dyrektywy 2014/49/UE.

2. Środki wsparcia, o których mowa w ust. 1 lit. a):

a) są przeznaczone wyłącznie dla wypłacalnych podmiotów, co zostało potwierdzone przez EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy;

b) mają charakter ostrożnościowy i tymczasowy oraz wynikają z wcześniej określonej strategii odejścia od środków wsparcia, zatwierdzonej przez EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy, w której jasno określono datę zakończenia, datę sprzedaży lub harmonogram spłaty w odniesieniu do każdego z tych środków;

- c) są proporcjonalne do celów zaradzenia skutkom poważnego zakłócenia w gospodarce państwa członkowskiego o charakterze wyjątkowym lub systemowym i do celów zachowania stabilności finansowej; oraz
- d) nie mogą być wykorzystywane do kompensowania strat, które podmiot poniósł lub prawdopodobnie poniesie w ciągu co najmniej kolejnych 12 miesięcy.

Wcześniej określonej strategii, o której mowa w akapicie pierwszym lit. b) niniejszego ustępu, nie ujawnia się do czasu odejścia od środków wsparcia przez podmiot lub do czasu zakończenia oceny, o której mowa w ust. 6 akapit drugi niniejszego artykułu, z zastrzeżeniem obowiązków ujawnienia informacji bez możliwości opóźnienia, o których mowa w art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014.

3. Do celów ust. 2 akapit pierwszy lit. a) niniejszego artykułu, w przypadku gdy nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe przybiera formę środków wsparcia, o których mowa w ust. 1 lit. a) pkt (ii) i (iii) niniejszego artykułu, podmiot uznaje się za wypłacalny, gdy EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy stwierdziły, że nie doszło do naruszenia – ani nie jest prawdopodobne na podstawie aktualnych oczekiwań, że w ciągu kolejnych 12 miesięcy dojdzie do naruszenia – któregokolwiek z wymogów, o których mowa w art. 92 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/2033, art. 40 dyrektywy (UE) 2019/2034 lub odpowiednich mających zastosowanie wymogów na podstawie prawa Unii lub prawa krajowego.

Oceniając, czy doszło do naruszenia wymogów, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy pomijają wszelkie naruszenia, którym skutecznie zaradzono do czasu przeprowadzenia oceny. W przypadku gdy EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy stwierdzą, że w ciągu kolejnych 12 miesięcy prawdopodobnie dojdzie do naruszenia wymogów, o których mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE lub art. 40 dyrektywy (UE) 2019/2034, mogą w drodze wyjątku uznać podmiot za wypłacalny, jeżeli ustalą, że naruszenie będzie miało charakter krótkoterminowy oraz że do momentu przeprowadzenia oceny podmiot zaplanował skuteczne środki naprawcze, aby zaradzić temu naruszeniu, które zostały ocenione przez EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy jako wiarygodne.

4. Do celów ust. 2 akapit pierwszy lit. d) EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy określają ilościowo straty, które podmiot poniósł lub prawdopodobnie poniesie. To określenie ilościowe opiera się na ocenach jakości aktywów przeprowadzonych przez EBC, EUNB lub organy krajowe lub, w stosownych przypadkach, na kontrolach na miejscu przeprowadzonych przez EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy. Jeżeli nie jest możliwe przeprowadzenia takich ocen lub kontroli w rozsądnym terminie, EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy mogą oprzeć swoje określenie ilościowe na bilansie podmiotu, pod warunkiem że bilans ten jest zgodny z mającymi zastosowanie regułami i standardami rachunkowości, którą to zgodność potwierdził niezależny audytor zewnętrzny. Określenia ilościowego dokonuje się jak najbliższej terminu przyznania środków wsparcia i z wykorzystaniem najbardziej aktualnych informacji dostępnych EBC lub odpowiedniemu właściwemu organowi krajowemu.

5. Środki wsparcia, o których mowa w ust. 1 lit. a) pkt (iii), muszą zostać ograniczone do środków ocenionych przez EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy jako niezbędne, aby utrzymać wypłacalność podmiotu w drodze przeciwdziałania niedoborom kapitału określonym w niekorzystnym scenariuszu w ramach testów warunków skrajnych na poziomie krajowym, unijnym lub na poziomie jednolitego mechanizmu nadzorczego lub w ramach równoważnych działań przeprowadzonych przez EBC, EUNB lub organy krajowe, w stosownym przypadku, i potwierdzonych przez EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy.

W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. a) pkt (iii) niniejszego artykułu zezwala się w drodze wyjątku na nabycie instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, w przypadku gdy charakter zidentyfikowanych niedoborów jest taki, że nabycie dowolnych innych instrumentów funduszy własnych lub innych instrumentów kapitałowych nie umożliwiłoby danemu podmiotowi zaradzenia niedoborom kapitału określonym w niekorzystnym scenariuszu w ramach odpowiedniego testu warunków skrajnych lub równoważnego działania. Kwota nabytych instrumentów w kapitale podstawowym Tier I nie może przekraczać 2% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko danego podmiotu obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

W wyjątkowych okolicznościach EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy mogą zezwolić na przekroczenie limitu 2 %, jeżeli wykażą, że jest to konieczne i odpowiednie do wdrożenia środków wsparcia, z uwzględnieniem szczególnych okoliczności danej sprawy. Kwota, o którą przekroczono limit, nie może stwarzać żadnego ryzyka dla podejmowanej we właściwym czasie i wiarygodnej realizacji wcześniej określonej strategii odejścia od środków wsparcia. EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy przedstawiają Komisji analizę uzasadniającą jego zezwolenie na przekroczenie limitu 2 % do celów wszelkich ewentualnych ocen pomocy państwa.

6. W przypadku gdy którykolwiek ze środków wsparcia, o których mowa w ust. 1 lit. a), nie został wykupiony, spłacony lub w inny sposób wycofany zgodnie z warunkami strategii odejścia od środka wsparcia ustanowionej w momencie przyznawania takiego środka, EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy zwracają się do podmiotu o przedłożenie jednorazowego planu działań naprawczych. W planie działań naprawczych opisane są kroki, które należy podjąć w celu odejścia od środka wsparcia w ciągu dwóch lat i zapewnienia długoterminowej rentowności podmiotu. Plan działań naprawczych nie może ograniczać uprawnień odpowiedniego organu krajowego do oceny lub ustalenia w dowolnym momencie, czy podmiot jest na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością.

W przypadku gdy EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy nie są przekonane, że plan działań naprawczych jest wiarygodny lub wykonalny, lub w przypadku gdy podmiot nie stosuje się do planu działań naprawczych, odpowiednie organy oceniają, czy podmiot jest na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością.

7. EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy informują Jednolitą Radę o wynikach swojej oceny dotyczącej spełnienia warunków, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. a), b) i d) niniejszego artykułu, w odniesieniu do podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i art. 7 ust. 5, jeżeli spełnione są warunki stosowania tych przepisów.”;

22) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmuje udzielenie pomocy państwa na mocy art. 107 ust. 1 TFUE lub pomocy z funduszu zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 18 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, nie wchodzi w życie do czasu przyjęcia przez Komisję pozytywnej lub warunkowej decyzji lub decyzji o niezgłaszaniu sprzeciwu w sprawie zgodności wykorzystania takiej pomocy z rynkiem wewnętrznym. Uwzględniając potrzebę szybkiej realizacji przez Jednolitą Radę programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Komisja przyjmuje decyzję w sprawie zgodności wykorzystania pomocy państwa lub pomocy z funduszu z rynkiem wewnętrznym najpóźniej do momentu zatwierdzenia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub zgłoszenia wobec niego sprzeciwu na podstawie art. 18 ust. 7 akapit drugi niniejszego rozporządzenia lub przed upływem okresu 24 godzin, o którym mowa w art. 18 ust. 7 akapit piąty niniejszego rozporządzenia, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

Wykonując zadania powierzone w art. 18, instytucje Unii przyjmują odpowiednie rozwiązania strukturalne w celu zapewnienia operacyjnej niezależności i uniknięcia konfliktu interesów między funkcjami, w ramach których powierzono im wykonywanie tych zadań, a innymi funkcjami, oraz w odpowiedni sposób podają do wiadomości publicznej wszystkie stosowne informacje na temat swojej organizacji wewnętrznej.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W momencie gdy Jednolita Rada stwierdzi, że konieczne może być wykorzystanie funduszu, niezwłocznie i w sposób poufny kontaktuje się z Komisją w celu omówienia możliwego wykorzystania funduszu, w tym aspektów prawnych i ekonomicznych jego wykorzystania. Po uzyskaniu przez Jednolitą Radę wystarczającej pewności, że planowany program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie wiązał się z wykorzystaniem pomocy z funduszu, Jednolita Rada oficjalnie powiadamia Komisję o zaproponowanym wykorzystaniu funduszu. Powiadomienie to musi zawierać wszelkie informacje, których Komisja potrzebuje do dokonania oceny zgodnie z niniejszym ustępem i które są w posiadaniu Jednolitej Rady lub które Jednolita Rada może uzyskać zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym, Komisja ocenia, czy wykorzystanie funduszu zakłóci konkurencję lub zagrazi jej zakłóceniem poprzez faworyzowanie beneficjenta lub jakiegokolwiek innej jednostki w sposób, który – w zakresie, w jakim wpłynęłoby to na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi – byłby niezgodny z rynkiem wewnętrznym. Do wykorzystania funduszu Komisja stosuje kryteria ustanowione na potrzeby stosowania zasad pomocy państwa, zapisanych w art. 107 TFUE. Jednolita Rada przekazuje Komisji informacje będące w jej posiadaniu lub informacje, które Jednolita Rada może uzyskać zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i które Komisja uzna za niezbędne do przeprowadzenia tej oceny.

Przy dokonywaniu oceny Komisja działa na podstawie wszystkich stosownych rozporządzeń przyjętych na mocy art. 109 TFUE, wszystkich powiązanych i stosownych komunikatów i wytycznych Komisji oraz wszystkich środków przyjętych przez Komisję w celu zastosowania zasad traktatowych odnoszących się do pomocy państwa, obowiązujących w czasie dokonywania tej oceny. Środki te stosuje się tak, jakby odniesienia do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za powiadomienie o pomocy były odniesieniami do Jednolitej Rady, wraz z wszelkimi innymi niezbędnymi zmianami.

Komisja przyjmuje decyzję w sprawie zgodności wykorzystania funduszu z rynkiem wewnętrznym, która jest skierowana do Jednolitej Rady i krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zainteresowanego państwa członkowskiego lub zainteresowanych państw członkowskich. W decyzji tej może zostać zamieszczony warunek, zobowiązanie lub obowiązek dotyczące beneficjenta oraz uwzględnia się w niej potrzebę przeprowadzenia przez Jednolitą Radę we właściwym czasie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Decyzją tą mogą także zostać nałożone obowiązki na Jednolitą Radę, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w zainteresowanym uczestniczącym państwie członkowskim lub w zainteresowanych uczestniczących państwach członkowskich lub na beneficjenta, aby umożliwić monitorowanie zgodności z decyzją. Obowiązki te mogą dotyczyć wymogu powołania powiernika lub innej niezależnej osoby pomagającej w monitoringu. Powiernik lub inna niezależna osoba mogą pełnić funkcje, jakie mogą zostać określone w decyzji Komisji.

Każda decyzja podjęta na podstawie niniejszego ustępu jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Komisja może wydać negatywną decyzję, skierowaną do Jednolitej Rady, jeżeli stwierdzi, że zaproponowane wykorzystanie funduszu byłoby niezgodne z rynkiem wewnętrznym i nie mogłoby zostać zrealizowane w formie zaproponowanej przez Jednolitą Radę. Po otrzymaniu takiej decyzji Jednolita Rada ponownie analizuje swój program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przygotowuje zmieniony program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W drodze odstępstwa od ust. 3, na wniosek państwa członkowskiego lub Jednolitej Rady, Rada może, stanowiąc jednomyślnie, w terminie siedmiu dni od wystąpienia z takim wnioskiem, podjąć decyzję, że wykorzystanie funduszu należy uznać za zgodne z rynkiem wewnętrznym, jeżeli taka decyzja jest uzasadniona wyjątkowymi okolicznościami. Jeżeli Rada nie podejmie decyzji w tym terminie siedmiu dni, decyzję w tej sprawie podejmuje Komisja.”;

23) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8a. Jeżeli jest to konieczne do celów podejmowania decyzji, o których mowa w ust. 5 lit. c) i d), rzeczoznawca uzupełnia informacje, o których mowa w ust. 7 lit. c), o oszacowanie wartości aktywów pozabilansowych i wartości zobowiązań, które mogłyby powstać w przyszłości w wyniku niepewnego zdarzenia, i zobowiązań, których wysokość lub moment powstania są niepewne.”;

b) ust. 17 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) sposób traktowania akcjonariuszy i wierzycieli lub odpowiednich systemów gwarancji depozytów w przypadkach, o których mowa w art. 79 ust. 1 lit. a) i art. 79 ust. 6, gdyby instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w stosunku do której działanie lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostały podjęte, została objęta standardowym postępowaniem upadłościowym w momencie, gdy podjęta została decyzja w sprawie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;”;

24) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w akapicie pierwszym wprowadza się następujące zmiany:

— formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Jednolita Rada, działając w ramach procedury określonej w art. 18, wykonuje uprawnienie do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 7a niniejszego artykułu, w odniesieniu do podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) oraz w art. 7 ust. 5, jeżeli spełnione są warunki zastosowania tych przepisów, ale wyłącznie wtedy, gdy stwierdzi – na swojej sesji wykonawczej zwołanej po otrzymaniu powiadomienia zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu lub z własnej inicjatywy oraz z uwzględnieniem potrzeby skutecznego wykonania uprawnień do umorzenia lub konwersji lub, w stosownych przypadkach, wdrożenia strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – że zachodzi co najmniej jedna z następujących okoliczności.”;

— lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) podmiot lub grupa wymagają udzielenia nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, z wyjątkiem przypadku, gdy wsparcie takie jest udzielane w jednej z form, o których mowa w art. 18a.”;

(ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Oceny warunków, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a)–d) niniejszego ustępu, dokonuje EBC w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. a), lub odpowiedni właściwy organ krajowy w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. b), art. 7 ust. 4 lit. b) i art. 7 ust. 5, oraz Jednolita Rada na sesji wykonawczej, zgodnie z podziałem zadań na podstawie procedury określonej w art. 18 ust. 1 i 2.”;

b) uchyla się ust. 2;

c) ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) biorąc pod uwagę ograniczenia czasowe i inne istotne okoliczności, nie istnieją żadne racjonalne przesłanki, aby stwierdzić, że działania, w tym alternatywne środki sektora prywatnego, działania nadzorcze lub środki wczesnej interwencji, inne niż umorzenie lub konwersja odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 7a, zapobiegłyby w rozsądnym terminie upadłości tego podmiotu lub grupy.”;

d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Jeżeli w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, spełniony jest co najmniej jeden z warunków, o których mowa w tym ustępie, i warunki, o których mowa w art. 18 ust. 1, również zostały spełnione w odniesieniu do tego podmiotu lub podmiotu należącego do tej samej grupy, stosuje się procedurę określoną w art. 18 ust. 6, 7 i 8. Jednolita Rada przyjmuje jednolity program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmujący podmiot, w odniesieniu do którego warunki, o których mowa w art. 18 ust. 1, zostały spełnione, a także dowolny z podmiotów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.”;

25) art. 22 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 2 lit. a) lub b) – niezależnie od innych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w połączeniu z nimi – do przeniesienia jedynie części aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, wszelkie części podmiotu pozostałe po przeniesieniu aktywów, praw lub zobowiązań i zastosowaniu innych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stosownych przypadkach, zostają zlikwidowane w uporządkowany sposób zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym.

Akapit pierwszy niniejszego ustępu nie ma zastosowania, jeżeli instrument umorzenia lub konwersji długu jest stosowany wobec instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do celów art. 27 ust. 1 lit. a) w połączeniu z innymi instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W przypadkach, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, jeżeli działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spowodowałoby poniesienie strat przez wierzycieli lub konwersję ich roszczeń, Jednolita Rada może postanowić o niewykonaniu uprawnienia do umorzenia i konwersji instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 21, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli instrumenty te mają pozostać w pozostałej części podmiotu, a zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 2 lit. a) lub b) niniejszego artykułu, wraz z likwidacją pozostałej części podmiotu zapewniłoby – na podstawie wyceny, o której mowa w art. 20 – poniesienie przez nich strat przed wszelkimi innymi wierzycielami instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.”;

26) w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Fundusz może przekazać wkład, o którym mowa w ust. 6, wyłącznie wtedy gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) wkład w celu pokrycia strat i dokapitalizowania równy kwocie nie niższej niż 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, oszacowany zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 20 ust. 1–15 niniejszego rozporządzenia, został dokonany przez akcjonariuszy oraz posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych i innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji poprzez obniżenie, umorzenie lub konwersję na podstawie art. 48 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE i art. 21 ust. 10 niniejszego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, za pośrednictwem systemu gwarancji depozytów na podstawie art. 79 niniejszego rozporządzenia;
- b) wkład z funduszu, oszacowany zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 20 ust. 1–15, nie przekracza 5 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.”.

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W wyjątkowych okolicznościach Jednolita Rada może ubiegać się o dalsze finansowanie z alternatywnych źródeł finansowania po tym, jak:

- a) fundusz wniósł wkład zgodnie z ust. 6 i osiągnięto pułap 5 %, o którym mowa w ust. 7 lit. b); oraz
- b) wszystkie zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji, inne niż kwalifikujące się depozyty, mające niższy stopień uprzywilejowania niż depozyty, o których mowa w art. 108 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) dyrektywy 2014/59/UE, i niewyłączone z umorzenia lub konwersji długu na podstawie ust. 5 niniejszego artykułu zostały w całości poddane umorzeniu lub konwersji.”;

c) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Na podstawie wyceny zgodnej z wymogami art. 20 ust. 1–15 Jednolita Rada dokonuje oszacowania:

- a) w stosownych przypadkach – łącznej kwoty, o którą muszą zostać umorzone zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji, w celu zapewnienia, by wartość aktywów netto instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją była równa zero; oraz
- b) w stosownych przypadkach – łącznej kwoty, o którą zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji muszą zostać poddane konwersji na akcje lub inne rodzaje instrumentów kapitałowych, w celu przywrócenia współczynnika kapitału podstawowego Tier I:
 - (i) instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją; lub
 - (ii) instytucji pomostowej.

13a. Oszacowanie, o którym mowa w ust. 13, określa kwotę, o którą zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji muszą zostać poddane umorzeniu lub konwersji do następujących celów:

- a) przywrócenia współczynnika kapitału podstawowego Tier I instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub, w stosownych przypadkach, określenia wskaźnika instytucji pomostowej, uwzględniając każdy wkład kapitałowy z funduszu wniesiony zgodnie z art. 76 ust. 1 lit. d);
- b) podtrzymania wystarczającego zaufania rynkowego do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji pomostowej, z uwzględnieniem ewentualnych zobowiązań, które mogłyby powstać w przyszłości w wyniku niepewnego zdarzenia, lub zobowiązań, których wysokość lub moment powstania są niepewne, których nie poddano umorzeniu lub konwersji, oraz umożliwienia tej instytucji dalszego spełniania – w perspektywie co najmniej jednego roku – warunków udzielenia zezwolenia i dalszego prowadzenia działalności, na którą otrzymała zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub 2014/65/UE.

W przypadku gdy Jednolita Rada zamierza zastosować instrument wydzielenia aktywów zgodnie z art. 26, kwota, o którą zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji muszą zostać obniżone, uwzględnia w stosownych przypadkach ostrożny szacunek potrzeb kapitałowych podmiotu zarządzającego aktywami.”;

27) w art. 30 wprowadza się następujące zmiany:

- a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Obowiązek współpracy i wymiana informacji”;

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy wykonywaniu swoich obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia, Jednolita Rada, Rada, Komisja, EBC oraz krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwe organy krajowe ściśle ze sobą współpracują, szczególnie w zakresie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wczesnej interwencji oraz etapów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 8–29. Przekazują one sobie wszelkie informacje niezbędne do wykonywania powierzonych im zadań, w tym informacje, o których mowa w ust. 2a, 2b i 2c niniejszego artykułu.”;

- c) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„2a. Jednolita Rada, ERRS, EUNB, ESMA i EIOPA ściśle współpracują ze sobą i przekazują sobie wszelkie informacje niezbędne do wykonywania powierzonych im zadań.

2b. EBC i inni członkowie Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) ściśle współpracują z Jednolitą Radą i przekazują jej wszelkie informacje niezbędne do wykonywania jej zadań, w tym informacje zebrane przez nich zgodnie ze Statutem Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego. Do każdej takiej wymiany informacji zastosowanie ma art. 88 ust. 6.

2c. Wyznaczone organy i systemy gwarancji depozytów ściśle współpracują z Jednolitą Radą. Wyznaczone organy, systemy gwarancji depozytów i Jednolita Rada przekazują sobie wszelkie informacje niezbędne do wykonywania powierzonych im zadań. Wyznaczone organy i systemy gwarancji depozytów podlegają wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej określonym w art. 88.”;

- d) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Jednolita Rada dąży do ścisłej współpracy z publicznymi instrumentami pomocy finansowej, w tym z Europejskim Instrumentem Stabilności Finansowej i Europejskim Mechanizmem Stabilności (EMS), w szczególności we wszystkich następujących sytuacjach:

- a) w wyjątkowych okolicznościach, o których mowa w art. 27 ust. 9, oraz w przypadkach, gdy tego rodzaju instrument udzielił lub prawdopodobnie udzieli bezpośredniej lub pośredniej pomocy finansowej na rzecz podmiotów mających siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim;

b) w przypadku, gdy Jednolita Rada zawarła na rzecz funduszu umowę finansową, zgodnie z art. 74.

7. W razie potrzeby Jednolita Rada zawiera protokół ustaleń z EBC i innymi członkami ESBC, krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami i systemami gwarancji depozytów określający ogólne warunki ich współpracy na podstawie ust. 2–2c i ust. 4 niniejszego artykułu oraz na podstawie art. 74 akapit drugi w ramach wykonywania powierzonych im zadań na mocy prawa Unii. Protokół jest poddawany regularnemu przeglądowi i jest publikowany, z zastrzeżeniem wymogów dotyczących tajemnicy służbowej.”;

28) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 30a

Informacje przechowywane w scentralizowanych automatycznych mechanizmach

1. Organy prowadzące scentralizowane automatyczne mechanizmy, ustanowione na podstawie art. 32a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 (*), przekazują Jednolitej Radzie, na jej wniosek, informacje dotyczące zagregowanej liczby klientów, dla których podmiot, o którym mowa w art. 2 niniejszego rozporządzenia, jest jedynym lub głównym partnerem bankowym.

2. Jednolita Rada występuje z wnioskiem o przekazanie informacji, o których mowa w ust. 1, wyłącznie w indywidualnych przypadkach i gdy jest to konieczne i proporcjonalne do celów wykonywania jej zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia.

3. Jednolita Rada udostępnia zainteresowanym krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacje uzyskane na podstawie ust. 1 w ramach wykonywania ich zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).”;

29) w art. 31 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W odniesieniu do podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, oraz podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i art. 7 ust. 5 niniejszego rozporządzenia, jeżeli spełnione są warunki stosowania tych przepisów, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji konsultują się z Jednolitą Radą przed podjęciem działań na podstawie art. 86 dyrektywy 2014/59/UE.

Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczają Jednolitej Radzie odpowiedni termin na udzielenie odpowiedzi na wniosek o konsultację, który nie może być krótszy niż dwa dni robocze od przedłożenia wniosku przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jeżeli Jednolita Rada nie wyrazi swojej opinii w tym terminie lub zwróci się o jego przedłużenie, uznaje się, że Jednolita Rada nie ma żadnych uwag.”;

30) art. 32 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli grupa obejmuje podmioty mające siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich oraz w nieuczestniczących państwach członkowskich lub w państwach trzecich, bez uszczerbku dla zatwierdzenia przez Radę lub Komisję wymaganego na mocy niniejszego rozporządzenia, Jednolita Rada reprezentuje krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczących państw członkowskich na potrzeby konsultacji i współpracy z nieuczestniczącymi państwami członkowskimi lub państwami trzecimi zgodnie z art. 7, 8, 12, 13, 16, 18, 45h, 55 i 88–92 dyrektywy 2014/59/UE.”;

31) w art. 34 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Jednolita Rada może, w pełni wykorzystując wszystkie informacje, które są już dostępne EBC, w tym informacje zebrane przez członków ESBC zgodnie ze Statutem Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego lub wszystkie informacje dostępne właściwym organom krajowym, ERRS, EUNB, ESMA lub EIOPA, zażądać – za pośrednictwem krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub bezpośrednio, po poinformowaniu krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – od następujących osób prawnych lub fizycznych przekazania jej wszystkich informacji niezbędnych do wykonywania jej zadań zgodnie z procedurą wymaganą przez Jednolitą Radę i w formie przez nią wymaganej.”;

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Jednolita Rada, EBC, członkowie ESBC, właściwe organy krajowe, ERRS, EUNB, ESMA, EIOPA i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą sporządzić protokoły ustaleń ustanawiające procedurę regulującą wymianę informacji. Wymiany informacji między Jednolitą Radą, EBC i innymi członkami ESBC, właściwymi organami krajowymi, ERRS, EUNB, ESMA, EIOPA i krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie uznaje się za naruszenie wymogów dotyczących tajemnicy służbowej.

6. Właściwe organy krajowe, EBC, członkowie ESBC, ERRS, EUNB, ESMA, EIOPA i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji współpracują z Jednolitą Radą w celu sprawdzenia, czy niektóre lub wszystkie żądane informacje są już dostępne w momencie złożenia wniosku o ich przekazanie. Jeżeli takie informacje są dostępne, właściwe organy krajowe, EBC i inni członkowie ESBC, ERRS, EUNB, ESMA, EIOPA lub krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazują te informacje Jednolitej Radzie.”;

32) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 41a

Kontrola sprawowana przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej ma nieograniczone prawo orzekania w sprawie decyzji Jednolitej Rady nakładających karę pieniężną lub okresową karę pieniężną. Może on uchylić karę pieniężną lub okresową karę pieniężną lub obniżyć lub podwyższyć kwotę nałożonej kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej.”;

33) w art. 43 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„aa) wiceprzewodniczący powoływany zgodnie z art. 56;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Każdy członek, w tym przewodniczący i wiceprzewodniczący, ma jeden głos.”;

34) w art. 45 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Przejrzystość i odpowiedzialność”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Jednolita Rada publikuje swoją politykę, wytyczne, ogólne zalecenia i dokumenty robocze służb dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ogóle oraz praktyk i metod restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosowanych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o ile taka publikacja nie pociąga za sobą ujawnienia informacji poufnych. Ten wymóg publikacji nie ma zastosowania do dokumentów zawierających wytyczne lub instrukcje dla wewnętrznych zespołów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ani do innych dokumentów przygotowanych wyłącznie do celów wewnętrznej wymiany informacji w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

35) art. 50 ust. 1 lit. n) otrzymuje brzmienie:

„n) powołuje księgowego i audytora wewnętrznego, z zastrzeżeniem regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia, którzy są funkcjonalnie niezależni w pełnieniu swych obowiązków”;

36) w art. 53 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W sesji wykonawczej Jednolitej Rady udział biorą przewodniczący, wiceprzewodniczący i czterech członków, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b). Jednolita Rada zbiera się na sesji wykonawczej tak często, jak to konieczne.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Członkowie Jednolitej Rady, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. a), aa) i b), zapewniają, by decyzje w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności w odniesieniu do wykorzystania funduszu, podejmowane na sesjach wykonawczych Jednolitej Rady w różnym składzie, były spójne, odpowiednie i proporcjonalne.”;

37) w art. 54 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Wykonując swoje obowiązki na mocy ust. 1 niniejszego artykułu, Jednolita Rada na sesji wykonawczej.”;

(ii) dodaje się literę w brzmieniu:

„f) prowadzi konsultacje zgodnie z procedurą określoną w ust. 2a dotyczące wytycznych, ogólnych zaleceń i wszelkich innych instrumentów o zasięgu ogólnym w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które określają oczekiwany przez Jednolitą Radę sposób wdrażania niniejszego rozporządzenia.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Do celów ust. 2 lit. f) zastosowanie ma następująca procedura:

a) Jednolita Rada na sesji wykonawczej przedstawia Jednolitej Radzie na sesji plenarnej projekt instrumentu;

b) Jednolita Rada na sesji plenarnej zapewnia przeprowadzenie konsultacji w sprawie tego projektu instrumentu z członkami Jednolitej Rady, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. c);

c) Jednolita Rada na sesji wykonawczej analizuje wszystkie uwagi zgłoszone w ramach konsultacji, o których mowa w lit. b);

d) po przeanalizowaniu uwag Jednolita Rada na sesji wykonawczej przedstawia swoją ocenę tych uwag Jednolitej Radzie na sesji plenarnej do dyskusji;

e) Jednolita Rada na sesji wykonawczej podejmuje decyzję w sprawie ostatecznej wersji instrumentu po przeprowadzeniu dyskusji, o której mowa w lit. d), i po należytych rozważeniach wszystkich otrzymanych uwag.

Jednolita Rada na sesji wykonawczej przedstawia Jednolitej Radzie na sesji plenarnej odpowiednie uzasadnienie wyborów dokonanych w odniesieniu do instrumentu, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. Streszczenie tego uzasadnienia publikuje się w rocznym sprawozdaniu Jednolitej Rady, o którym mowa w art. 45 ust. 2.”;

38) art. 55 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku gdy obrady dotyczą indywidualnego podmiotu lub grupy mających siedzibę wyłącznie w jednym uczestniczącym państwie członkowskim, jeżeli wszyscy członkowie, o których mowa w art. 53 ust. 1 i 3, nie są w stanie dojść do wspólnego porozumienia w drodze konsensusu w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego, przewodniczący, wiceprzewodniczący i członkowie, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b), podejmują decyzję zwykłą większością głosów.

2. W przypadku gdy obrady dotyczą grupy transgranicznej, jeżeli wszyscy członkowie, o których mowa w art. 53 ust. 1 i 4, nie są w stanie dojść do wspólnego porozumienia w drodze konsensusu w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego, przewodniczący, wiceprzewodniczący i członkowie, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b), podejmują decyzję zwykłą większością głosów.”;

39) w art. 56 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) sporządzenie wstępnego projektu budżetu i projektu budżetu Jednolitej Rady zgodnie z art. 61 oraz wykonanie budżetu Jednolitej Rady zgodnie z art. 63;”;

b) ust. 5 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Kadencja przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i członków, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b), trwa pięć lat. Kadencja ta nie jest odnawialna.”;

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przewodniczący, wiceprzewodniczący i członkowie, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b), sprawują swój urząd do czasu powołania ich następców i podjęcia przez nich obowiązków zgodnie z decyzją Rady, o której mowa w ust. 6 niniejszego artykułu.”;

d) uchyla się ust. 8;

40) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 61

Ustanowienie budżetu

1. Do dnia 31 marca każdego roku przewodniczący sporządza wstępny projekt budżetu Jednolitej Rady, w tym również preliminarz dochodów i wydatków Jednolitej Rady na kolejny rok, wraz z projektem planu zatrudnienia na kolejny rok, i przedkłada go Jednolitej Radzie na sesji plenarnej.

Jednolita Rada na sesji plenarnej w razie potrzeby dostosowuje wstępny projekt budżetu Jednolitej Rady wraz z projektem planu zatrudnienia.

2. Na podstawie wstępnego projektu budżetu przyjętego przez Jednolitą Radę na sesji plenarnej przewodniczący sporządza projekt budżetu Jednolitej Rady i przedkłada go Jednolitej Radzie na sesji plenarnej do przyjęcia.

Do dnia 30 listopada każdego roku Jednolita Rada na sesji plenarnej w razie potrzeby dostosowuje projekt budżetu przedłożony przez przewodniczącego i przyjmuje ostateczny budżet Jednolitej Rady wraz z planem zatrudnienia.”;

41) art. 62 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Odpowiedzialność za przyjmowanie standardów kontroli wewnętrznej i wprowadzenie systemów i procedur kontroli wewnętrznej odpowiednich dla wykonywania zadań audytora wewnętrznego spoczywa na Jednolitej Radzie na sesji plenarnej.”;

42) art. 69 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli dostępne środki finansowe nie wystarczają do osiągnięcia poziomu docelowego określonego w ust. 1 niniejszego artykułu, składki *ex ante* obliczone zgodnie z art. 70 pobiera się aż do momentu osiągnięcia poziomu docelowego. Jednolita Rada może odroczyć pobór składek *ex ante* dokonywany zgodnie z art. 70 na okres do trzech lat w celu zapewnienia, by kwota, która ma zostać pobrana, osiągnęła wysokość proporcjonalną do kosztów związanych z procesem poboru, pod warunkiem że takie odroczenie nie będzie miało istotnego wpływu na zdolność Jednolitej Rady do korzystania z funduszu na podstawie sekcji 3. W przypadku gdy dostępne środki finansowe stanowią mniej niż dwie trzecie poziomu docelowego, wysokość składek ustala się na poziomie pozwalającym na osiągnięcie poziomu docelowego w rozsądnym terminie, który nie może przekraczać sześciu lat.

Jeżeli jednak zakumulowane środki netto – z których można było skorzystać dzięki wkładowi wniesionemu przez system gwarancji depozytów zgodnie z art. 79 ust. 4 – wykorzystane w ramach funduszu w ciągu ostatnich trzech lat osiągną próg 20 % poziomu docelowego funduszu, a dostępne środki finansowe zostały zmniejszone do mniej niż dwóch trzecich poziomu docelowego, wysokość składek *ex ante*, które stały się niezbędne w wyniku takiego wykorzystania, ustala się na poziomie pozwalającym na osiągnięcie poziomu docelowego w ciągu 10 lat.

W ramach składek *ex ante* należyte uwzględniana jest faza cyklu koniunkturalnego oraz wpływ, jaki procykliczne składki mogą mieć przy ustalaniu wysokości rocznych składek w kontekście niniejszego ustępu.”;

43) w art. 70 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dostępne środki finansowe uwzględniane na potrzeby osiągnięcia poziomu docelowego określonego w art. 69 mogą obejmować nieodwołalne zobowiązania płatnicze, które są w pełni zabezpieczone zabezpieczeniem złożonym z aktywów o niskim stopniu ryzyka, nieobciążonym żadnymi prawami osób trzecich, które pozostają do swobodnej dyspozycji Jednolitej Rady i które zostały przewidziane do wyłącznego wykorzystania przez Jednolitą Radę do celów określonych w art. 76 ust. 1. Udział nieodwołalnych zobowiązań płatniczych nie może przekraczać 30 % łącznej kwoty składek pobieranych zgodnie z niniejszym artykułem. W ramach tego pułapu Jednolita Rada każdego roku określa udział nieodwołalnych zobowiązań płatniczych w łącznej kwocie składek pobieranych zgodnie z niniejszym artykułem.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Jednolita Rada wzywa do wykonania nieodwołalnych zobowiązań płatniczych podjętych zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, w przypadku gdy wymagane jest wykorzystanie funduszu zgodnie z art. 76.

Jeżeli podmiot przestaje być objęty zakresem stosowania art. 2, Jednolita Rada anuluje nieodwołalne zobowiązania płatnicze podjęte zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu oraz zwraca zabezpieczenia tych zobowiązań.

Uwzględniając potrzebę zachowania lub przywrócenia odpowiedniego poziomu środków finansowych dostępnych w funduszu, w przypadkach, o których mowa w akapicie drugim, Jednolita Rada jest uprawniona, po anulowaniu nieodwołalnych zobowiązań płatniczych, do określenia kwoty, którą podmiot, o którym mowa w akapicie drugim, musi wnieść do funduszu w formie, na warunkach i w terminie określonych w decyzji Jednolitej Rady.

Wkład, o którym mowa w akapicie trzecim, nie może przekraczać kwoty nieodwołalnych zobowiązań płatniczych anulowanych zgodnie z akapitem drugim.”;

44) art. 71 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Łączna roczna kwota nadzwyczajnych składek ex post nie może przekraczać trzykrotności 12,5 % poziomu docelowego określonego w art. 69.”;

45) w art. 74 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednolita Rada informuje Komisję i EBC, gdy tylko uzna, że konieczne może być uruchomienie umów finansowych zawartych na rzecz funduszu na podstawie niniejszego artykułu, oraz przekazuje Komisji i EBC wszelkie informacje niezbędne do wykonywania przez nie zadań w odniesieniu do tych umów finansowych.”;

46) w art. 76 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) wypłaty rekompensat akcjonariuszom i wierzycielom lub systemom gwarancji depozytów w przypadkach, o których mowa w art. 79 ust. 1 lit. a) i art. 79 ust. 6, jeżeli, według wyceny na podstawie art. 20 ust. 5, ponieśli oni większe straty niż by to miało miejsce w przypadku wyceny na podstawie art. 20 ust. 16, w wyniku likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. W przypadku gdy zastosowanie ma ust. 3, anuluje się wszelkie zmienne składniki wynagrodzenia, w tym uznaniowe świadczenia emerytalne, obecnych i byłych członków organu zarządzającego i kadry kierowniczej wyższego szczebla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją za okresy poprzedzające upadłość instytucji, które nie zostały wypłacone lub które nie przysługiwały przed podjęciem decyzji o podjęciu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zmienne składniki wynagrodzenia, w tym uznaniowe świadczenia emerytalne, które przysługiwały lub zostały wypłacone w ciągu 24 miesięcy poprzedzających decyzję o podjęciu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obecnym i byłym członkom organu zarządzającego i kadry kierowniczej wyższego szczebla, są przez nich zwracane lub spłacane, chyba że udowodnią oni, że nie uczestniczyli w postępowaniu, które doprowadziło lub przyczyniło się do upadłości instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ani nie byli za takie postępowanie odpowiedzialni.

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do zmiennych składników wynagrodzenia, w tym uznaniowych świadczeń emerytalnych, które są regulowane układem zbiorowym pracy.”;

c) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„5. Jeżeli instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 22 ust. 2 lit. a) lub b), są wykorzystywane do przeniesienia jedynie części aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, Jednolitej Radzie przysługuje roszczenie wobec pozostałej części podmiotu z tytułu wszelkich kosztów i strat poniesionych przez fundusz w wyniku wniesienia jakichkolwiek wkładów na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 1 i 2 niniejszego artykułu w związku ze stratami, które w przeciwnym razie ponieśliby wierzyciele.

6. Roszczenia Jednolitej Rady, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu i art. 22 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, mają w każdym uczestniczącym państwie członkowskim taki sam stopień uprzywilejowania jak roszczenia krajowych mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w prawie krajowym danego państwa członkowskiego regulującym standardowe postępowanie upadłościowe na podstawie art. 108 ust. 9 dyrektywy 2014/59/UE.”;

47) art. 79 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 79

Wykorzystanie systemów gwarancji depozytów w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Uczestniczące państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku, gdy Jednolita Rada podejmuje działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowej, oraz pod warunkiem że działanie to gwarantuje, iż deponenci mają ciągły dostęp do swoich depozytów, system gwarancji depozytów, którego członkiem jest dana instytucja kredytowa, wpłacał następujące kwoty:

- a) w przypadku zastosowania do celu art. 27 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) instrumentu umorzenia lub konwersji długu, niezależnie od innych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w połączeniu z nimi – kwotę, o którą depozyty gwarantowane umorzono by lub poddano by je konwersji w celu pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z art. 27 ust. 13, gdyby depozyty gwarantowane zostały objęte zakresem umorzenia lub konwersji długu;
- b) w przypadku zastosowania instrumentu zbycia działalności lub instrumentu instytucji pomostowej, niezależnie od innych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w połączeniu z nimi, prowadzącego do opuszczenia rynku przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją:
 - (i) kwotę niezbędną do pokrycia różnicy między, z jednej strony, wartością depozytów gwarantowanych i zobowiązań o takim samym lub wyższym stopniu uprzywilejowania niż depozyty gwarantowane a, z drugiej strony, wartością aktywów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, które mają zostać przeniesione do odbiorcy; oraz
 - (ii) w stosownych przypadkach, kwotę niezbędną do zapewnienia odbiorcy neutralności w zakresie skutków kapitałowych po przeniesieniu.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, jeżeli przeniesienie do odbiorcy obejmuje depozyty niebędące depozytami gwarantowanymi lub inne zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji, a Jednolita Rada stwierdziła, że w przypadku tych depozytów lub zobowiązań zachodzą okoliczności wymienione w art. 27 ust. 5, oraz jeżeli próg określony w art. 27 ust. 7 lit. a) w odniesieniu do wykorzystania mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie został osiągnięty poprzez wkład w celu pokrycia strat i dokapitalizowania wniesiony przez akcjonariuszy oraz posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych i innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji, system gwarancji depozytów wpłaca:

- a) kwotę niezbędną do pokrycia różnicy między, z jednej strony, wartością depozytów, o których mowa w art. 108 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2014/59/UE, oraz zobowiązań o takim samym lub wyższym stopniu uprzywilejowania niż depozyty gwarantowane a, z drugiej strony, wartością aktywów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, które mają zostać przeniesione do odbiorcy; oraz
- b) w stosownych przypadkach, kwotę niezbędną do zapewnienia odbiorcy neutralności w zakresie skutków kapitałowych przeniesienia.

Po wpłaceniu przez system gwarancji depozytów wkładu w przypadkach, o których mowa w akapicie pierwszym, instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją powstrzymuje się od nabywania udziałów w innych przedsiębiorstwach, jak również od wypłacania zysków w związku z kapitałem podstawowym Tier I lub dokonywania płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I, i z innych działań, które mogą prowadzić do wypływu środków.

3. W przypadku wykorzystania środków z systemu gwarancji depozytów w ramach stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z ust. 1 lit. a) w celu wniesienia wkładu na rzecz dokapitalizowania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją system gwarancji depozytów przenosi swoje pakiety akcji lub inne instrumenty właścicielskie w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do sektora prywatnego, kiedy tylko pozwolą na to warunki handlowe i finansowe.

System gwarancji depozytów oferuje na sprzedaż akcje lub inne instrumenty właścicielskie, o których mowa w akapicie pierwszym, w sposób otwarty i przejrzysty. W procesie sprzedaży nie przedstawia się błędnie tych akcji lub instrumentów ani nie dyskryminuje potencjalnych nabywców, a sprzedaży takiej dokonuje się na warunkach handlowych.

4. Wkład z systemu gwarancji depozytów na rzecz przeniesienia, które obejmuje depozyty niebędące depozytami gwarantowanym lub inne zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu, wlicza się do progu określonego w art. 27 ust. 7 lit. a), jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) całkowita wartość aktywów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na zasadzie indywidualnej nie przekracza 80 mld EUR;
- b) instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją nie została wskazana w okresie 24 miesięcy poprzedzających decyzję o podjęciu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako podmiot poddawany likwidacji w grupowym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) instrumenty funduszy własnych i zobowiązania kwalifikowalne instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz wszelkie zobowiązania, które nie kwalifikują się już jako zobowiązania kwalifikowalne, ponieważ nie spełniają warunku określonego w art. 72c ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zostały wykorzystane w całości w celu pokrycia strat i dokapitalizowania, z wyjątkiem tych zobowiązań kwalifikowanych, w odniesieniu do których Jednolita Rada uznaje, że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 27 ust. 5 niniejszego rozporządzenia;
- d) poziom wymogu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 dla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jest co najmniej równy poziomowi, o którym mowa w art. 12d ust. 5a;
- e) instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją nie naruszyła wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 2 lit. a), w tym odpowiednich pośrednich poziomów docelowych określonych zgodnie z art. 12k ust. 1 i 2, przez dwa kolejne kwartały w czteroletnim okresie, który kończy się w dniu poprzedzającym pierwszym dzień trzech pełnych kwartałów poprzedzających decyzję o podjęciu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Do celów akapitu pierwszego lit. e) niniejszego ustępu, w przypadku gdy EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy lub Jednolita Rada zastosowały co najmniej jeden ze środków, o których mowa w art. 12j ust. 1, w celu zaradzenia naruszeniu wymogu określonego w art. 12a ust. 2 lit. a), Jednolita Rada nie uwzględnia naruszeń tego wymogu dokonanych w okresie czterech pełnych kwartałów poprzedzających decyzję o podjęciu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Akapit pierwszy lit. e) niniejszego ustępu nie ma zastosowania do wymogów, które wynikają ze stosowania art. 12c ust. 4, 5 lub 7.

5. W przypadku gdy wkład z systemu gwarancji depozytów na rzecz przeniesienia, które obejmuje depozyty niebędące depozytami gwarantowanym lub inne zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji na podstawie ust. 2 i 4 niniejszego artykułu, wraz z wkładem w celu pokrycia strat i dokapitalizowania wniesionym przez akcjonariuszy oraz posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych i innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji, umożliwia skorzystanie z funduszu, wkład z systemu gwarancji depozytów musi zostać ograniczony do kwoty niezbędnej do osiągnięcia progu określonego w art. 27 ust. 7 lit. a). Po wniesieniu wkładu z systemu gwarancji depozytów fundusz wykorzystuje się zgodnie z zasadami regulującymi wykorzystanie funduszu określonymi w art. 27 i 76.

W przypadku gdy całkowita wartość aktywów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją wynosi na zasadzie indywidualnej między 30 mld EUR a 80 mld EUR, wkład z systemu gwarancji depozytów zgodnie z niniejszym ustępem nie może przekraczać 2,5 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

6. W przypadku gdy zastosowanie ma ust. 4 niniejszego artykułu i spełnione są warunki określone w art. 27 ust. 9, system gwarancji depozytów wnosi dodatkowy wkład równy kwocie strat, które poniosłyby depozyty gwarantowane, gdyby depozyty gwarantowane poniosły straty proporcjonalnie do strat, które ponieśli wierzyciele mający taki sam stopień uprzywilejowania w krajowej hierarchii roszczeń w postępowaniu upadłościowym.

Koszt dodatkowego wkładu z systemu gwarancji depozytów, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, nie może przekraczać strat, które system poniosłyby, gdyby dana instytucja została zlikwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego, oszacowanych zgodnie z art. 20 ust. 9.

7. We wszystkich przypadkach łączna kwota wkładu z systemu gwarancji depozytów wniesionego w działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z niniejszym artykułem nie może przekraczać kwoty, o której mowa w art. 11e lit. a) dyrektywy 2014/49/UE.

W przypadku zastosowania instrumentu zbycia działalności lub instrumentu instytucji pomostowej zgodnie z ust. 1 lit. b) lub ust. 2 niniejszego artykułu, kwota wkładu z systemu gwarancji depozytów, o którym mowa w tych przepisach, nie może przekraczać 62,5 % poziomu docelowego systemu gwarancji depozytów, o którym mowa w art. 10 ust. 2 dyrektywy 2014/49/UE.

Wyznaczony organ może postanowić, że pułap, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, nie ma zastosowania w przypadku gdy Jednolita Rada przedstawi temu wyznaczonemu organowi uzasadnienie, z którego wynika, że wkład z systemu gwarancji depozytów w kwocie wyższej niż 62,5 % poziomu docelowego jest niezbędny, aby uniknąć negatywnych skutków dla stabilności finansowej lub zachować dostęp deponentów do ich depozytów.

W przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, kwota wkładu z systemu gwarancji depozytów nie może przekraczać strat, które system gwarancji depozytów poniosłyby, gdyby dana instytucja została zlikwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego, oszacowanych zgodnie z art. 20 ust. 9.

Na wniosek system gwarancji depozytów niezwłocznie informuje Jednolitą Radę o kwotach, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim.

8. Jednolita Rada ustala kwotę wkładu z systemu gwarancji depozytów zgodnie z niniejszym artykułem i powiadamia o swojej decyzji wyznaczony organ oraz system gwarancji depozytów. System gwarancji depozytów niezwłocznie wykonuje tę decyzję.

9. Jeżeli kwalifikujące się depozyty w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zostają przeniesione do innego podmiotu w wyniku zastosowania instrumentu zbycia działalności lub instrumentu instytucji pomostowej, deponenti nie posiadają żadnych roszczeń na mocy dyrektywy 2014/49/UE wobec systemu gwarancji depozytów w odniesieniu do jakiegokolwiek części ich depozytów w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, która nie została przeniesiona, pod warunkiem że kwota ich depozytów, które zostały przeniesione, jest równa łącznemu poziomowi gwarancji przewidzianemu w art. 6 tej dyrektywy lub jest od niego wyższa.

10. W przypadku gdy system gwarancji depozytów wnosi wkład w działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zastosowanie ma art. 76 ust. 3a.

11. W przypadku gdy wykorzystanie funduszu dla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, której całkowita wartość aktywów na zasadzie indywidualnej wynosi między 30 mld EUR a 80 mld EUR, było możliwe dzięki wkładowi z systemu gwarancji depozytów zgodnie z ust. 4, Jednolita Rada przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie na temat przyjętego przez nią programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności wyjaśniając, dlaczego niezbędne były wkład z systemu gwarancji depozytów i wykorzystanie funduszu. Sprawozdanie to jest przedkładane w terminie trzech miesięcy od przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

48) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 79a

Wykorzystanie zakumulowanych środków funduszu i systemów gwarancji depozytów

1. W momencie gdy zakumulowane środki netto – z których można było skorzystać dzięki wkładowi z systemu gwarancji depozytów zgodnie z art. 79 ust. 4 – wykorzystane w ramach funduszu w ciągu ostatnich trzech lat osiągną próg 10 % poziomu docelowego funduszu, Jednolita Rada na sesji plenarnej opracowuje wytyczne dotyczące wykorzystania środków w ramach funduszu, z których można było skorzystać dzięki wkładowi z systemów gwarancji depozytów. Jednolita Rada na sesji wykonawczej stosuje się do tych wytycznych przy podejmowaniu kolejnych decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do czasu całkowitego uzupełnienia środków funduszu.

Wytyczne, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, są przyjmowane przez Jednolitą Radę na sesji plenarnej zgodnie z art. 52 ust. 2.

2. W momencie gdy zakumulowane środki netto – z których można było skorzystać dzięki wkładowi z systemu gwarancji depozytów zgodnie z art. 79 ust. 4 – wykorzystane w ramach funduszu w ciągu ostatnich trzech lat osiągną próg 20 % poziomu docelowego funduszu, Jednolita Rada informuje o tym Radę i Komisję.

Po otrzymaniu informacji, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, Komisja przeprowadza analizę:

- a) funkcjonowania przepisów dotyczących wkładów z systemów gwarancji depozytów w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dzięki którym można skorzystać ze środków funduszu zgodnie z art. 79 ust. 4;
- b) tego, czy zasady określone w art. 69, 70 i 71 dotyczące pobierania składek po tym, jak korzystanie z funduszu stało się możliwe dzięki wkładowi z systemów gwarancji depozytów, są właściwe.

Komisja przedłoży sprawozdanie na ten temat Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W stosownych przypadkach sprawozdaniu towarzyszy wniosek ustawodawczy.

Artykuł 79b

Sprawozdawczość na temat płynności w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Do 31 grudnia 2026 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat płynności w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W sprawozdaniu, o którym mowa w akapicie pierwszym, podsumowuje się istniejące rozwiązania dotyczące zapewniania płynności w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym mechanizmy zarówno prywatne, jak i publiczne, oraz analizuje najskuteczniejsze sposoby wyeliminowania tymczasowych niedoborów płynności, z uwzględnieniem wszelkich istotnych wydarzeń na poziomie międzynarodowym. W sprawozdaniu tym prezentuje się warianty strategiczne.”;

49) art. 85 ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Dowolna osoba fizyczna lub prawna, w tym organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, mogą odwołać się od decyzji Jednolitej Rady przyjętej na podstawie art. 10 ust. 10, art. 11, art. 12 ust. 1, art. 38–41, art. 65 ust. 3, art. 71 i art. 90 ust. 3, która jest do tych osób skierowana lub która dotyczy ich bezpośrednio i indywidualnie.”;

50) w art. 88 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Niniejszy artykuł nie stanowi dla Jednolitej Rady, Rady, Komisji, EBC, krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ani właściwych organów krajowych, w tym ich pracowników i ekspertów, przeszkody we wzajemnej wymianie informacji oraz wymianie informacji z właściwymi ministerstwami, bankami centralnymi, wyznaczonymi organami, systemami gwarancji depozytów, systemami rekompensat dla inwestorów, organami odpowiedzialnymi za standardowe postępowanie upadłościowe, i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń, organami nadzoru ubezpieczeniowego, organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwymi organami nieuczestniczących państw członkowskich, EUNB lub, z zastrzeżeniem art. 33, organami państw trzecich, które pełnią funkcje równoważne funkcjom organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub, z zastrzeżeniem bezwzględnego przestrzegania wymogów dotyczących poufności, potencjalnym nabywcą do celów planowania lub przeprowadzenia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. Niniejszy artykuł nie stanowi dla Jednolitej Rady przeszkody w ujawnianiu sporządzonych przez nią analiz lub ocen, w tym w przypadku gdy opierają się one na informacjach przekazanych przez podmioty, o których mowa w art. 2, lub inne organy, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, jeżeli w ocenie Jednolitej Rady takie ujawnienie nie naruszyłoby ochrony interesu publicznego w odniesieniu do polityki finansowej, monetarnej lub gospodarczej oraz jeżeli ujawnienie leży w interesie publicznym, który jest nadrzędny wobec wszelkich innych interesów, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu. Uznaje się, że ujawnienie takie jest dokonywane przez Jednolitą Radę w ramach wykonywania jej funkcji na podstawie niniejszego rozporządzenia do celów ust. 1 niniejszego artykułu.”;

51) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 93a

Przepisy przejściowe

1. W drodze odstępstwa od art. 12c ust. 1a depozyty przyjęte przed dniem 12 maja 2028 r., które spełniają warunki określone w art. 12c ust. 1 akapit pierwszy, art. 12d ust. 2a akapit drugi lub art. 12g ust. 2 lit. a), mogą być uwzględniane w kwocie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych do dnia 11 maja 2029 r.

2. Do okresów przejściowych dla podmiotów na spełnienie wymogów określonych w art. 12f lub 12g niniejszego rozporządzenia lub wymogów wynikających ze stosowania art. 12c ust. 4, 5 lub 7 niniejszego rozporządzenia, stosownie do przypadku, określonych przez Jednolitą Radę przed dniem 12 maja 2028 r., art. 1 pkt 15 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/808 (*) nie ma zastosowania.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady 2026/808 z dnia 30 marca 2026 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do środków wczesnej interwencji, warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz finansowania działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. L, 2026/808, 20.4.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2026/808/oj>).”.

*Artykuł 2***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 11 maja 2028 r.

Jednakże art. 1 pkt 1 lit. b), art. 1 pkt 2, 3 i 4, art. 1 pkt 5 lit. a), art. 1 pkt 6 lit. a), b) i lit. d) pkt (ii), art. 1 pkt 7 lit. a), art. 1 pkt 8, art. 1 pkt 13 lit. a) pkt (i) i lit. c), art. 1 pkt 15 lit. b) i d), art. 1 pkt 20 lit. d), art. 1 pkt 20 lit. e) dotyczący art. 18 ust. 11 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, art. 1 pkt 22, art. 1 pkt 24 lit. a) pkt (ii), lit. b) i d), art. 1 pkt 27 i 29–41, art. 1 pkt 45, art. 1 pkt 48 dotyczący art. 79b rozporządzenia (UE) nr 806/2014, oraz art. 1 pkt 49 i 50 niniejszego rozporządzenia stosuje się od dnia 11 czerwca 2026 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 marca 2026 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodnicząca

R. METSOLA

W imieniu Rady

Przewodnicząca

M. PANAYIOTOU